

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΗΣΙΟΔΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΑ.

HESIODI CARMINA.

PARISIIS. — EXCUDERANT FIRMIN DIDOT FRATRES, VIA JACOB, 56.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΑ. HESIODI CARMINA.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.	APOLLONII ARGONAUTICA.
ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.	MUSÆI CARMEN DE HERONE ET LEANDRO.
ΚΟΛΟΥΘΟΥ ΑΡΠΑΓΗ ΕΛΕΝΗΣ.	COLUTHI RAPTUS HELENÆ.
ΚΟΙΝΤΟΥ ΤΑ ΜΕΘ' ΟΜΗΡΟΝ.	QUINTI POSTHOMERICA.
ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ ΑΛΩΣΙΣ ΙΑΙΟΥ.	TRYPHIODORI EXCIDIUM ILII.
ΤΖΕΤΖΟΥ ΠΡΟΟΜΗΡΙΚΑ, κ. τ. λ.	TZÉTZÆ ANTEHOMERICA, ETC.

GRÆCE ET LATINE
CUM INDICIBUS NOMINUM ET RERUM
EDIDIT F. S. LEHRS.

ASII, PISANDRI, PANYASIDIS, CHÆRILI, ANTIMACHI
FRAGMENTA CUM COMMENTARIIS ALIORUM ET SUIS ADJECIT
FRIDERICUS DÜBNER.

PARISIIS,
EDITORE AMBROSIO FIRMIN DIDOT,
INSTITUTI IMPERIALIS FRANCÆ TYPOGRAPHO,
VIA JACOB, 56.
M DCCC LXII.

PRÆFATIO.

IN hoc septem poetarum corpore Hesiodo Apollonium ac Musæum subiunximus, ne reliquorum quatuor, qui de rebus Troicis sunt omnes, interrumpatur ordo. Critica, quam vocant, adhibita arte novas horum auctorum recensiones exhibendi fortasse ne facultas quidem fuisset, consilium certe non erat. Religiosi autem editoris esse putavimus, in usum suum convertere, si quid boni atque emendati virorum doctorum sive ingenio, sive studio nuper detectum invenerit. Quæ messis poetis nostris haud parcos reddidit fructus. Quo factum est, ut omnes, nisi forte Tzetzen excipere velis, permultis locis correcti, partim novam plane induti speciem, in lucem prodeant, plurimaque dici possint, quibus multæ, quas recepimus, lectiones explicentur, nonnullæ defendantur, excusentur non paucae. Ne tamen modum, qui præfationi constitui solet, transeamus, de singulis mutationibus in editione nostra obviis fusius disserere supersedebimus, quas ne enumerare quidem licebit, nisi ubi id aut paucis absolvendum, aut sine magno lectorum nostrorum incommodo non evitandum iudicaverimus.

Goettlingianus HESIODI textus quinquaginta emendationes in Theogonia, viginti quinque in Scuto Herculis a nobis receptas egregiæ Hermannii recensionis (in opuscul. vol. VI, pag. 142 sqq.) debet. Quum de prisca Theogoniæ forma hodiernæque origine nihil constet (1), versus longioresve locos transponere, quomodo Hermannus hic illic faciendum docet, ausi non sumus, sed satis habuimus uncis includere, quæ, quo loco hodie leguntur, carminis tenorem interrumpunt, sive dispositionis hodierna antiquioris, sive variarum recensionum, sive interpolationum vestigia sint. Quod ad

(1) Mützellius, quem his in studiis totum esse viri docti non ignorant, in recensione libelli, in quo Sætbeerus quidam sua Gruppiique somnia de primigenia Theogoniæ specie publici juris fecit (Zimmerm. ephemm. a. 1838, num. 10 sqq.), philologiæ hodiernæ vires difficultati huius quæstionis pares esse negat.

Scutum attinet, lectores ad egregiam Hermannii disputationem de triplici huius poematis recensione remittamus oportet. Carminis enim intellectui commodoque legentium male consultum fuisset, si nulla addita adnotatione textum dispositioni a viro doctissimo propositæ adaptare voluissemus (1). De tertii, quod superest, poematis Hesiodi natura Lehrsii frater dilectus *Quæstionum epicarum* a. 1837 editarum dissertatione tertia novam exposuit sententiam, quæ, quamvis minus probata a nonnullis, maxime tamen idoneum harum rerum iudicem nacta est defensorem (2). In nostra editione singulas facile agnosces sententias, quas Lehrsii non nisi propter verborum quorundam similitudinem interpositas cum reliquo carmine vix cohærere demonstrat. Quæ idem interpolata esse iudicat, uncis inclusimus; quæ e variis recensionebus manasse vult, indicare non licuit. Multas lectiones in recensione textus Gœttingiani ab Hermanno commendatas in nostrum Operum et Dierum textum nova hac ratione dispositum introduci non potuisse apparet. Quod Hesiodi fragmentorum collectio tam aucta tamque emendata nunc in lucem prodit, id etiam Hermanno debetur, qui, postquam in recensione illa Gœttingianam collectionem castigavit multisque locis citatis locupletavit, triginta tria fragmenta addidit nova (l. l. pag. 266 — 271), quæ in editione nostra litera H. notavimus. Accedunt præterea complura, quæ quamquam in Lehmanni *de Hesiodi carminibus perditis particula* priori anno 1828 Berolini edita jam leguntur, a Gœttingio omissa sunt, triaque in Crameri anecdotis primum evulgata. Numeros Gœttingianæ collectionis sine ulla litera nostris apposuimus, numeris collectionis Lehmanni litera L., collectionis Gaisfordi vel Dindorfii litera D. adscripta est. Fragmentum CXVII Hermannus in præfatione ad Eurip. Helen. pag. XVII correxit, ejusque emendationem recepimus, quamquam Hesiodum ita cecinisse nobis persuadere vix possumus.

In APOLLONIO a Wellaueri lectionibus nonnunquam recessimus. Ex iis, quas editionis Wellauerianæ criticus (ephemm. litt.

(1) Versum 144, qualem in una trium illarum recensioneum fuisse Hermannus vult, textui suo loco subiunximus.

(2) Hermannum, qui in Jahnii annalibus philologiæ hunc librum atque illam præsertim dissertationem iudicavit. Aliud de eadem dissertatione iudicium in Zimmermanni ephemm. (a. 1836, pag. 1006 sqq.) sub calce recensioneis, quam Iulius Cæsar de illo Sæthbeeri opusculo scripsit, nos legere meminimus.

Halenss. a. 1828, num. 305 seqq.) proposuit, has fere recepimus, e codicibus maximam partem haustas, paucas e conjectura: I. 61, ἀριστῶν. 176, Ὑπερησίου. 372, πρῶρην. 672, ἐπιχνοάουσαι. 806, δορυκτῆταις. 812, ἀτμηλέως. 881, ταί. 893, ἄν τοι. 1120, ὀκρῖόντι. 1161, καμάτω. 1176, κακὰ. II. 87, φυσιόωντες. 375, τρηχεῖα. 427, αἰζαντες. 504, χθονίης. III. 5, τοι. 15, μὲν γάρ. 173, τε. 198, ἀνά. 286, ἐπ'. 410 et 496, φυσιόωντες. 519, ἐπιχνοάοντας, quod non recipere cautius fortasse fuisset; 1009, δέ. 1195, εὐφεγγέος. 1265, ζοφεροῖο. 1331, ὀκρῖοσσα. IV. 59, δολίῃσιν. 202, δ' ἐνί. 271, προχοῆσι. 323, ἔπειτ' et punctum post versum 326; 652, ἐπίουροι. 690, ἐστ'. 800, εἰσόκε. 1103, ἐφ' Ἑλλάδι. 1212, εἰσόκε. 1260, ἀκηχεμένοις. 1324, μηδ' ἔτι. 1647, τῆς. 1711, τόφρα φαάνθη. Præterea I. 523, ἀρτύνεσθαι. 533, ὑποκλάσθη. 749, ἀμυνόμενοι. II. 28, οἶον. 573, ἔκραγε. 1180, γε et ἡδέ. III. 1374, ἐπήϊον. 1384, γούνων. 1396, ἀπὸ, scripsimus e coniectura Struvii, qui anno 1822 in libello scholastico præter has lectiones alias etiam emendationes Apollonii dedit, elegantes omnes, sed fortasse minus veras. Lib. IV. v. 290, τῇλ' Wellauri coniectura est. Lib. III. 1393, Hermanni ἀρούρης recepimus, quamvis, quid poeta scripserit, haud facile divinaris, vulgata tamen sensu omnino carente. Multas mutationes leviores, ad orthographiam plerumque spectantes, enumerare super sedemus.

MUSÆUS Passowii maximam partem emendationum, quibus ornatus nunc editur, Wernickio debet, cuius coniecturas in commentario ad Tryphiodorum hic illic obvias recepimus has: v. 18 et 252, ἀμφοτέραις. v. 38, βασιλῆϊαν. v. 58, χιονέης (e codd.) et παρειῆς. v. 210, ἐμοί τινα. v. 272, τὰδ' ἔειπεν. v. 309, χειμερίαις. Eodem Wernickio suadente v. 53, ἀθανάτοισιν ἄγειν, et v. 118, θαρσαλέη, e codicibus dedimus. V. 81, ἐν Hermanni coniectura, v. 271, παρακάτθεο eiusdem emendatio est e codicibus sumpta (vid. emendd. ad Coluth. v. 278, opuscc. vol. IV, pag. 223). V. 219 antiquam lectionem, εἰ ἔτεδὸν δ' ἐθέλεις, restituimus (vid. Græfii *coniectanea in Musæum*, post Coluthum Schæferi, pag. 259).

COLUTHO post viri cl. Stanislai Iuliani editionem e Bekkeri recensione denuo impresso contigit ante hos undecim annos, ut Hermannus operam suam ei præstaret. Is elegantissimas huius poetæ emendationes anno 1828 edidit (repetitas in opuscc. vol. IV, pag. 205 sqq.), quarum multas in usum nostrum convertendas putavi

mus, neque tamen eas, quas sagax viri egregii ingenium excogitavit, quod antiqua lectio putida esset, nimis languida, minus elegans, etc. Alias etiam nonnullas coniecturas non recipiendas iudicavimus, ut v. 17, τοῖσι, quia ante hunc versum aliquid excidisse probabilius nobis videtur, quæ suspicio in his carminis centonibus facillime movetur. In iis, quæ Hermannus de v. 46 sqq. disputat, illud certe verum est, Lennepii εὐρέα ineptum esse, de reliquis vero, quæ addit, longe aliter sentimus. Si quid de nostro in textum introducere voluissemus, ὀξέα scripsissemus. Qui cum Hermanno in corrupta vulgata codicisque Mutinensis lectione vocem ὀδας agnoscere vult, is coniiciat poetam scripsisse ὀδας ἄχαμπτον aut ἄχαρπον. Spatiis illis, quæ inter duos versus passim vides, lacunas indicavimus in hoc poemate, verius dixeris, in his poematis fragmentis non raras.

Quinti textum plane novum lectoribus nostris tradimus. Quamquam hic poeta alterum Rhodomannum frustra adhuc expectabat, novaque editione, quam Spitznerum et Kœchlyum coniunctis viribus parare accipimus, magnopere indiget, tamen triginta duobus his annis post Tychsenii editionem magna moles emendationum Quinti hic illic dispersarum accumulata est, in quibus non pauca invenies, quæ Rhodomannus, adeo Pauwius recte viderat, Tychsenius neglexit. Ecce subsidia, quibus instructi Posthomerorum textum recensuimus. Multa egregia in Hermanni Orphicis insunt, nonnulla utilia in Wernickii commentario ad Tryphiodorum, multa bona in Spitzneri observationibus in Quintum ad calcem libri, quem *de versu Græcorum heroico* scripsit, anno 1816 editis. Eiusdem auctoris *observationum in Quinti Posthomericæ* particula prima et altera Vitebergæ a. 1815 prodierunt, tertia anno 1837 in Zimmermanni ephemeridibus (num. 143 sqq., pag. 1161 sqq.) (1), postquam Bonitii *symbolæ criticæ in Quintum Smyræum* ibidem anno 1836 publici juris factæ sunt. Struvius in compluribus libellorum scholasticorum, quos inter annum 1817 et 1822 Regimontii edidit, egregias Quinti emendationes proposuit (2). Glasewaldi *coniectanea* in poe-

(1) Spitznerus omnes, quas de Quinto scripsit, observationes in uno volumine coniunctas nuperrime edidit.

(2) Quo rariora hæc Struvii opuscula sunt paratuque difficiliora, eo maiores gratias lectores nostri habebunt viro clarissimo et humanissimo *de Sinner*, qui e bibliotheca, quam habet opulentam atque exquisitam, integram illorum collectionem nobiscum communicavit.

tam nostrum anno 1817 Vitebergæ evulgata non vidimus. Quum tamen ab aliis interdum laudentur, nihil eorum, quæ bona insunt, nos fugisse putamus. Lehrsius, a quo pauci Quinti loci in *questionibus epicis* emendati sunt, magnum numerum emendationum per literas nobiscum communicavit, cuius benevolentiae verbis nostris lectorumque nostrorum gratias amantissimo fratri agimus. Idem nos monuit, poetæ nostri libros Eustathio auctore (ad Iliad. pag. 4) Δόγους esse inscribendos. Novissimum idque optimum subsidium ad emendandum Quintum Kœchlyus nuper suppeditavit, qui codice Monacensi denuo collato *Emendationes et adnotationes in Quintum Smyrnæum* in actorum Societatis Græcæ, quæ Lipsiæ floret, Vol. II. Fasc. I. anno præterito in lucem emisit. Nisi hic fasciculus sero ad nos pervenisset, prior Posthomerico- rum pars bonis nonnullis lectionibus fuisset locupletata, quas recipere non amplius licitum erat. Iam nostræ editionis lectiones a textu Tychsenii recedentes hic subiungimus, prætermissa permagna copia correctionum minoris momenti ad accentus, ad orthographiam atque interpunctionem pertinentium. Legitur enim

IN TYCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
L. I. v. 2. κέκευθε	κεκεύθει	v. 426. τῇ	τῆς
v. 11. ὑπαὶ	ὑπὸ	v. 434. ἐπ'	ὑπ'
v. 22. ἐὸν	ἐόν	v. 443. αὖ	αὖθ'
v. 32. νυ	τιν'	v. 448. κείνα]	κείνη
v. 39. ὑπαὶ	ὑπὸ	v. 457. ἐξ ἀρχῆς	ἐξ ἀρχῆς
v. 44. κυανῶπις	κυανῶπις	v. 468. ἐπεντύνεσθε	ἐπεντύνεσθαι
v. 58. ἐρατεινόν,	ἐρατεινόν	et ἔντοσθι	ἐντοσθε
v. 60. ὑπαγλύνη	ὑπηγλύνη	v. 490. κέδασσεν	κέασσεν
v. 99. τοῖα	τοῖον	v. 492. κέκλιτο	κεκύλιστο
v. 136. ἐν	ἐνὶ	v. 504. ἀπραδίχησι	ἐγχείρησι
v. 147. ἔθετ'	ἔλετ'	v. 505. λαομέδοντος	λαὸν ἐλόντες
v. 159. βουπλήγῃ, τὸν	βουπλήγῃ, ὄν	v. 529. Δῆϊον, ἡδὲ	Δηϊόχον τ' ἰδ'
v. 166. ἀσχετα	ἀσχετον	v. 542. θορεῖ	θόρη
v. 167. τε, τὸν	θ', ὄν	v. 558. ἵκεσθε	ἵκεσθον
v. 168. κιοῦσα	κιοῦση	v. 563. Ἦ. μέγα τοι δ'	Ἦ μέγα τοι δ'
v. 179. Ἦ δ' οἷη	Οἷη δ' ἡ	v. 575. ἐπέεσιν	ἐπέεσσιν
v. 190-200. θεῆσιν Ἑκπά- γλως δ' ἡ σείο, θεοῦ γένος, ἐστὶ γενέθλης	θεῆσιν Ἑκπάγλως, ἡ σεῖο θεοῦδέος ἐστὶ γενέ- θλης	v. 583. ἔτλης	ἐξης
v. 217. λαβόντες	βαλόντες	v. 596. μελέεσιν	μελέεσσιν
v. 246. ἐν	ἐνὶ	v. 598. εὔσαν	εὔσαν
v. 254. Θερμώδουσαν	Θερμώδοσαν	v. 613. ὑπαὶ	ὑπὲρ
v. 259. ὀκρυόεντι	ὀκρυόεντι (1)	v. 615. ἡδ'	ἡ
v. 286. πολυγνάμπτῃσιν	πολυγνάμπτοισιν	v. 673. τετρυγμένοι, αἰψά γε	τετρυμένοι ἀψα
v. 287. ἐν	ἐνὶ	v. 677. αἰκτυπέοντι	ἐπικτυπέοντι
v. 308. κυδοιμός	Κυδοιμός	v. 715. ἀθανάτοιο	ἀκαμάτοιο
v. 310. θανάτοιο	Θανάτοιο	v. 723. ἤκαχε	ἤπαφε
v. 326. οἷ	ὥς	v. 724. οὔνεκα	εἵνεκα
v. 341. μιν	οἱ (2)	v. 727. μέμβλετο	μέμβλεται
v. 370.	in uncis.	v. 752. ὅπη	ἐπεὶ
		v. 753. θέμις et ἄτη	Θέμις et ἄτη
		v. 759. προπάραιθεν	τοπάραιθεν

(1) Ad v. 256 Struvius: «Perpetuus, inquit, poetarum usus postulare videtur δορτ. » Qua admissa mutatione την esse scribendum Lehrsius vidit. Conf. IX, 259, ubi Kœchlyus vulgatam (δορτ) defendit.

(2) Lehrsius vult μετ'. Idem ad v. 336: «βίην, fortasse λίην. »

IN TYCHSENII EDITIONE :		IN EDITIONE NOSTRA :		IN TYCHSENII EDITIONE :		IN EDITIONE NOSTRA :	
	v. 761. ἐξεραάνθη		ἐξεραάνθη		v. 440. ἐπιστάμενος		ἐπισταμένως
	v. 793. μένος μέγα		μέγα σθένος (1)		v. 443. ἐπεσσυμένως		ἐπεσσυμένῳ
L. II. v. 6.	σκοπιάσκον		σκοπιάζον		v. 452. αὐτῇ σὺν φήμῃ		αὐτῇ κεν φήμῃ
	v. 30. πῶ		πῶ			εἰ μεγάλθυμον	τάχα θυμόν
	v. 48. ὄρνυτ'		ὠρνυτ'		v. 457. περιώσιος		περιώσιον
	v. 55. ἡ μὲν		ἡμὲν		v. 464. ὄφελέν με		ὄφελόν με
	v. 59. ἐνὶ		μετά		v. 467. ἀγανούς τε		γεραρούς τε
	v. 61. ὄφελεν, καὶ		ὄφελον καὶ		v. 469. δ' ἔθηκεν		δὲ ὄθηκεν
	v. 80. μαρναμένῳ		παρταμένῳ		v. 480. πένθος		θυμόν
	v. 127. Μῆμνων		Μῆμνον		v. 481. λευγαλέον· τό με εἶθε		πένθος λευγαλέον· τό
	v. 163. τάχα		τοῖς		v. 502. ἀκάχησας		ἀπάχησας
	v. 165. ἐν		ἐνὶ		v. 526. ὁ		ὁ γ'
	v. 169. ὀχέεσσι		ὀχέεσσι		v. 538. οἶον, ὅτ'		οἶόν τ'
	v. 174. κεν		καὶ		v. 614. ὄν		τόν
	v. 187. ὕστερος		ὑστατος		v. 619. ἄλλοτε		ἀλλ' ὅτε
	v. 196. ἅπαν' οἱ		πάν' τοῖ		v. 661. θοῇν		θεῶν
	v. 200. ἔσαν εἰ ἀγυῖα		ἴσαν εἰ ἀγυῖα		v. 665. Ἀλλ' ὅτε		Καὶ τότε
	v. 224. θηγόμεν' et πάρος		θεινόμεν' et πυρὸς		v. 714. εὐ πνειόντες		εὐπνειόντες
	v. 232. βαρὺ		βαθὺ		v. 716. δ' ἐγίγνωτο		δὲ γίγνετο
	v. 233. οἱ γ'		οἱ γ'		v. 783. τὰ μὲν		τὰ τε
	v. 289. γάρ		δὲ		L. IV. v. 6. σχεδόν		πέδον
	v. 300. ἔτι ἐλθόμεν		ἐτ' ἐπελθέμεν		v. 17. αὐ		αὐθ'
	v. 314. μῆγου		μόθου		v. 22. ἡ		τοῦ
	v. 320. Μῆμνων		Μῆμνον		v. 27. ἐπέδρακεν		ἐσέδρακεν
	v. 339. τοῖ		οἱ		v. 33. αὐ		αὐτ'
	v. 361. μοῖρα		Μοῖρα		v. 46. δ' ἐγήθεον		δὲ γήθεον
	v. 421. προφερεστέρα		προφερεστέρη (2)		v. 70. δῆτ'		δαῖτ'
	v. 446. βεδλημένος		βεδλημένον		v. 93. ἤδεται		ἔδεται (4)
	v. 495. ὑπέβραχεν		ἐπέβραχεν		v. 146. ὅσσ'		ὥς δ'
	v. 520. ἡ μὲν et ἡ δ'		ἡμὲν et ἡ δ'		v. 168. ἔσσυτο		ἴστατο
	v. 543. ἄορ		αἶμα		v. 185. οἶδε		δοιοῖ
	v. 546. ἐπεσμαράγησε		ὑπεσμαράγησε		v. 249. δένδρ'		δένδρε'
	v. 602. θέρους		θέρευσ		v. 265. ἐν		ἐνὶ
	v. 618. οὐτ' ἄρ' et ὀπίσαστο		οὐ γὰρ et ὀπίσαστο		v. 277. γ' ἐτέρπετο		τε τέρπετο
	v. 665. ῥά Πηλιάδες		μὲν ἄρ' Ἡλιάδες		v. 311. κρατερώτερος		κρατερώτατος
	v. 666. αἶξε		ἤϊξε.		v. 326. ἐνεγγυς		ἐγγύς
L. III. v. 28. δ' ἔθηκε			δὲ ἔθηκε		v. 364. ἤλασε		ὀκλασε
	v. 49. ἤκαχες		ἤπαφες		v. 383. Ἰάσονος		Ἰήσονος
	v. 57. ἐ		οἱ		v. 396. ἀμφιτετρυμμένα		αἶψα τεθρυμμένα (5)
	v. 58. οὐδ'		οὐτ'		v. 400. προπάροιθε		τοπάροιθε
	v. 65. ὑπὲρ		ὑπὲκ		v. 416. ἐπαλγύνεσκε		ἐτ' ἀλγύνεσκε
	v. 69. τλήτω		στέτω		v. 420-421. ἀπόνητο, ἀγλαόν		ἀπόνητο· ἄγνοον —
	v. 70. τοῖ		οἱ		v. 441. θέρους εὐθαλπέος		θέρευσ εὐθαλπέος
	v. 94. οἱ δὲ		ἡδὲ		v. 445. μὲν		μιν
	v. 114. σχέτλιοι		σχέτλιοις		v. 487. ἔλευσσαν		ἐνευσαν
	v. 159. ἤριπε γαίης		ἤριπε, βαιὸν		v. 488. Ἴδμονι πυγμαχίης		Ἴδμονι, παμμαχίης
	v. 169. τίσεσθ'		τίσεται ἄρ' (3)		v. 522. ἔνθορον		ἔκθορον
	v. 184. ἐ		οἱ		v. 559. ἐν		ἐνὶ
	v. 190. ἀρήγετε		ἀρήγοιτ'		L. V. v. 14. ἀμφιτέτυκτο		ἀμρετέτυκτο
	v. 210. πόλιν et εἰρύσαντες		πόλιν et εἰρύσωμεν		v. 35. θανάτου		θανάτου
	v. 222. τε		ῥά θ'		v. 36. ὑσμῖναι		Ἰγσμῖναι
	v. 225. ὑπαὶ		ὑπὸ		v. 72. μειδιῶσ'		μειδιῶων
	v. 295. δῆ		δῆτ'		v. 125. κ'		τ'
	v. 304. ναιετάσκειν		ναιετάασκειν		v. 126. νύ κεν		νύν
	v. 319. ἀπαὶ		ἀπὸ		v. 127. μετεύαδεν		μέγ' εὐαδεν
	v. 340. ἐμπνεύοντα		ἀμπνεύοντα		v. 134. Ἰδομένη· αὐτόν,		Ἰδομένη· κλυτόν,
	v. 379. οἱ		οἱ γ'		v. 145. δῶη		δῶη
	v. 386. εὖτε		ἔστε		v. 169. ἀνέρα, ὄντινα τῶνδε		ὄντινά κεν τῶνδ' ἄνδρα
	v. 409. τ' αὐ		δ' αὐτ'		v. 176. ἐρατεινήν		ἀλεγεινήν

(1) V. 792 Struvius συγκαίσασθαι coniecit pro συγγεῦσθαι.

(2) V. 391 οἱ pro altero μοι scribendum esse coniecit.

(3) Olim τίσετε, Hermannus voluit τίσεται. Suamne lectionem Tychsenius sine codice e iudicio suo, an e codice hauerit sine iudicio, nescimus.

(4) Spitzneri emendatio. Struvius et Bonitius maluerunt φρεσὶ μῆδεταί, Lehrsius κῆδεταί in mentem venit. Mox v. 168 ἴστατο Lobeckii coniectura est ad Aiace p. 156.

(5) Struvius, cui haec emendatio debetur, αἶψα dubium esse ipse confitetur, Lehrsius αὐθι fortasse scribendum coniecit.

IN TYCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 212. ἔχεις	ἔχεις	v. 250. καρήατα δ'	κάρη δέ οἱ
v. 216. μ' ὑπόεικε	μοι ὑπείκε	v. 258. ἄλλοθεν	ἄλλοθις
v. 240. οὔτιδανόν ei ἀργαλέον	ταρβαλέον οὔτιδανόν	v. 283. αὖ	αὖθ'
v. 249. ζεύγλης	ζεύγλης	v. 298. ἔωλεν	έωλεν (1)
v. 256. εὐσθενέα	εὐσθενός	v. 317. Πολυδάμαντα	Πολυδάμαντα
v. 281. μητιώντο	μητιόωνται	v. 329. αὐτῶν ἡδ'	αὐτῶν τ' ἡδ'
v. 299. καταβοσκομένοισιν	κάτα βοσκομένοισιν	v. 381. τῷ δ' ἐπὶ	τῷ δ' ἀρ' ἐπ'
v. 354. ἀλλὰ γ'	ἀλλ' ἀρ'	v. 388. σχέτλιε ,	σχέτλιος ,
v. 359. ὥς	ὥς	v. 392. ὅς	δ
v. 362. ὄρεξεν	ἔρεξεν	v. 418. ἔτι ἔλπη	ἔτ' ἐέλπη
v. 386. ἡδὲ	ἡέ	v. 457. τετυγμένα	τετυμμένα
v. 388. βίη	βίη	v. 474. δ' ἐκεῖνο	δὲ ἐκεῖνο
v. 393. ἐπέθραχε	ἐπέθραχε	v. 485. τεταγμένη	τεταμμένη
v. 394. ὑπετρομέεσκον	ὑποτρομέεσκον	v. 500. δὴ τότε γ'	δὴ ῥα τότε
v. 399. ἐπεὶ	ὅτι	v. 526. ἐμπνεύοντα	ἀμπνεύοντα
v. 422. ἦκαχε	ἦπαρε	v. 532. ἡδὲ	ἡέ
v. 435. ὑποπτώσσωσι	ὑποπτώσσωσι	v. 533. ἀολλίσωσ'	ἀολλίσωσ'
v. 436. ὅς	ὁ δ'	v. 544. ἀρίδηλος	αἰδηλος
v. 444. κύων	κύον	v. 580. Ἐχέμμουνα δηϊοτῆτι	ἐλὼν ἀνά δηϊοτῆτα
v. 457. λόλον	δόλον	v. 592.	in uncis.
v. 460. ἐπιθήμεναι ,	ἔτι βήμεναι ,	v. 602. ἐπεσσύμενος	ἐπισπόμενος
v. 469. χεῖρες	χερσὶν	v. 604. ἔνα	ἐνὶ
v. 470. δέ κεν	δέ καὶ	v. 631. Μόνυστον	Μόσυνον
v. 492. ὀδυρομένοις ei ὄϊον	ὀδυρομένων ei ὄϊαν	L.VII. v. 28. ὑπὸ	ὑπαὶ
v. 509. ἐβλάθην	ἐβλόθην	v. 38. πόνου	γόου
v. 517. ὄφρα με	ὄφρ' ἐμὲ	v. 57. ἐξεν	ἐῤῥεεν
v. 523. ἀπάντων	ἀνασσαν	v. 65. τεθνεότες	τεθνεώτες
v. 524. ἀνασσαν ἔμεν, ὅσων	ἀπάντων ἔμμεν, ὅσων	v. 71. θεῶν ἐν	θεῆς ἐνὶ
v. 550. νῦν μὲν	μὲν μοι	v. 77. πνοιῇ	πνοίης
v. 554. ἀνδρέσιν	ἀνδράσι οἱ	v. 78-79.	lacuna. (2)
v. 555. ἐπ'	ἐν	v. 79. οὔτοι ei ἄλλος	οὔτι ei σχολιός
v. 563. θελῶν,	θεάν,	v. 137. φάραγγας	φάραγγος
v. 587. καὶ	οἱ	v. 163. μίην	μίαν
v. 611. ἀμφιχάνωσιν	ἀμφιχάνωσιν	v. 175. προπάροιθε	τοπάροιθε
v. 619. πέρι δινήσαντο	περινήσαντο	v. 196. τεύχεα	τεύχεσι
v. 622. καὶ	οἱ	v. 247. ἄτροπος ei μοῖρα ,	Ἄτροπος ei Μοῖρα, (3)
v. 649. πολυκμήτος	πολυκμήτου	v. 248. ὑπέκλασε	ὑπέτμαγε
L.VI. v. 35. ἐκ	ὑπὲκ	v. 254. ὄρνυτο	ὠρνυτο
v. 54. ἀνέρας, ἡδ' ἵππους,	αὐτοῖς ἡδ' ἵπποις,	v. 261. πυμάτων	μυχάτων
v. 81. κεν	καὶ	v. 264. ὑπ' ἀργαλέας ὑσμίνης,	κατ' ἀργαλέας ὑσμίνας,
v. 99. βαλόντες,	βάλοντο,	v. 285. οὔνεκα	τοῦνεκα
v. 114. ἀποσκοπιάζον	ἀπὸ σκοπιάζον	v. 290. οὔνεκ'	εἵνεκ'
v. 126. ἦμενοι	ἦμεροι	v. 299-300.	lacuna. (4)
v. 131. ἔσπετο	ἔπλετο	v. 340. μεγάλας	ἀταλάς
v. 145. καθ'	καὶ	v. 348. λαοῦ	ἄλλοι
v. 149. ἤρετο	εἶρετο	v. 372. ἀρ'	ἀν'
v. 151. ἐνθ' ἄρα	ἐνθάδ' ἀρ'	v. 381. φέρων, καὶ ὅς	φέρων κλέος (5)
v. 183. ἠύχοντο	εὐχοντο	v. 395. πολυῤῥοίοιο	πολυῤῥοίοιο
v. 194. ἴσαν	δύσαν	v. 426. δὲ	δὴ
v. 209. ἐπὶ	ὑπὸ	v. 436. νεῶς	νεός
v. 214. μὲν	ῥα	v. 468. ἡ μὲν	ἡμὲν
v. 224. ἐτίνυτο	ἐσίνετο	v. 475. μὲν ἐπέπλετο	σφίσιν ἐπλετο
v. 225. χρυσοῖο	χρυσέοιο	v. 483. τε ἰδὲ	τ' ἡδὲ
v. 227. Στυμφαλίδες	Στυμφηλίδες,	v. 485. αἰψ'	αἶψ
v. 247. ὑπὸ	ἐπὶ	v. 498. ὀκρυόεσσαν	ὀκρυόεσσαν
		v. 510. ἀνδρῶν,	αὐτῶν

(1) Idem mendum sæpius nobis tollendum erat, ut v. 21; VII, v. 692, etc.

(2) Lacunæ, quas in nostrum textum introduximus novas, solo spatio, quas Tychsenii editio iam habuit, asteriscis notantur.

(3) V. 224, quem Tychsenius primus exhibuit, παρατεκτῆναι vix recte habet. Coniicimus poetam scripsisse προπάροιθε τανύσσαι vel τιταίνειν vel τιτῆναι.

(4) Quam lacunam ex Homeri Od. λ. 129 facile explendam Lehrsius vidit.

(5) Spitznerus γάρην voluit. Nos Lobeckii emendationem recepimus, nihil dubitantes, quin epici poetæ, qui ὀπάζειν κλέος, κῦδος φέρειν et κῦδος ὀπάζειν (conf. noster XII, 252, 265, 273) dicebant, φέρειν κλέος dicere potuerint.

IN TYCHSENII EDITIONE.	IN EDITIONE NOSTRA:	IN TYCHSENII EDITIONE:	IN EDITIONE NOSTRA:
v. 532. ἀήρ·	αἰθήρ·	v. 301. ἐπέπνευσεν	ἐνέπνευσεν
v. 547. καναχῇ et περὶ πέτρῃ,	καναχῇ et περὶ πέτρῃ,	v. 311. ἐρυμνῇ	ἐρεμνῇ
v. 549. βήμεναι	δύμεναι	v. 324. ἐπιτέρπετο	ἐπετέρπετο
v. 584. οἶον,	δείος,	v. 330. ἡγαθέοισιν ἐπέφρα-	ἡ ῥα θεοῖσιν ἐπεφρά-
v. 640. κύσεν	κύσσαν	σεν	σατ'
v. 650. φήσασκεν et ἔμμεν,	φαίης κεν et εἶναι	v. 336. οἱ	τοῖ
v. 653. ἄρ	ἄρα	v. 376. οὐνεκ' οἱ ἔλκος ἐμελ-	οὐνεκά οἱ μέλαν ἔλκος
v. 656. κέκευθε	κεκεύθει	λεν et ἰκέσθαι,	et ἱκανε, (3)
L.VIII.v. 4. περὶ	ποτὶ	v. 382. ὑπὸ βρωθέντα θαλάσ-	ὑποβρωθέντα θαλάσση·
v. 11. μαψιδίῃ	μαψιδίῃ	σης·	
v. 41-42.	lacuna.	v. 384. ἀπὸ στυγελοῖο,	ἄπο, στυγελοῖς —
v. 48. δῆ	δὲ	v. 392. παρέκειτο γε	παρεκέλιτο
v. 79. ναιετάσκει	ναιετάσκει	v. 409. ἤροντ'	εἰρόντ'
v. 99. Ἐνθ'	Ἐν δ'	v. 420. μέγα	μάλα
v. 103. ναιετάσκει	ναιετάσκει	v. 467. ἀμφὶς ἔχρισαν	ἀμοῖ ἐ χρίσαν
v. 137. δὲ	δὲ ἐ	v. 469. οἱ	τοῖ
v. 157. ἀκρονύχων	ἄκρον ὕδωρ	v. 496. a Rhodomanno in-	lacuna.
v. 235. ὀχέεσσι	ὀχέεσσι	ventus.	
v. 303. ὅς τε παροίθεν	ὅς τοπαροίθεν	v. 501. ἄλλῃ·	ἄλλῃ·
v. 304. ναιετάσκει	ναιετάσκει	v. 502. αἶσαν,	αἶση,
v. 305. ἔδρακεν αἶαν.	ἔδρακε γαῖαν.	v. 519. εἶπου τίς	τῶν εἰ τις
v. 332. περιβρίψῃ	περιβρίψῃ	v. 520. πέλεται νόος ἀνδρά-	νόος ἀνδράσι γίνεται
v. 333. θάττον	τυτῆῃ	σιν ἐσθλοῖς,	ἐσθλοῖς,
v. 337. Τρώας et ἄλλους	Τρωσὶν et ἄλλον (1)	L.X. v. 30. ἀλλὰ γ'	ἀλλ'
v. 338. λαὸν ἐπαίσσοντας·	λαοὺ ἐπαίσσαντος·	et ἄλευομένους	μέγ' ἄλευομένους
v. 339-340.	lacuna.	v. 32. ἔτι	ἐπὶ
v. 345. ἔδεισε·	ἔσεισε· (2)	v. 42. τοι et κάκείνω	κεν et καὶ κείνω
v. 377. ἄρα	ἄραρ	v. 54. ὦμοις	ὦμους
v. 378. τεύχεσιν	τείχεσιν	v. 64. ὀτρύνοντες	ἀρτύνοντες
v. 381. νεφέεσσι	νεφάδεσσι	v. 66. ὥς που	ὥς ἡ
v. 400. οἱ ἦμελς θυμὸς ἀμύνειν	ἀμύνειν ἦμελς θυμῷ	v. 67. εἶαρος	χεῖματος·
v. 412. ἐτέρωθεν	ἐτέρωσε	v. 68-69. — φύει, ἡδ' ὥστε	— χέει, ἡ ὥς ὅτ' ἀν' ἀζα-
v. 436. ἐν	ἐνί	δι' ἀζαλέης φυλόχοιο Πύρ	λέην φυλόχον πυρ Αἰθό-
v. 438. κραδίῃ	κραδίῃ	βρέμει αἰθόμενον, ἡδ' ὥς—	μενον βρομέει, ἡ ὥς—
v. 459. πάντας et ἐπεὶ	παντ' et ἐπειγ'	v. 73. ἄλλον	ἄλλῃ
v. 484. ἀνέμβατον	ἀνάμβατον	v. 81. Ὑἶλλον, εὐγλώχινι	Ὑἶλλον, εὐγλώχινι
L.IX. v. 2. ἀπείριτος	ἀπείριτον	v. 87. Χέδιόν τε,	Σχέδιόν τε,
v. 55. οὐδὲ σ' ἐγὼ περ	οὔτε σ' ἐγωγε	v. 89. Γαληνόν,	Γαληνόν,
v. 81. αὐτὸν	αὐτοῦ	v. 91. ἅμα πῖονι	ἅμ' ἀπείρονι
v. 83. ὀλέσση·	ἐλάσση·	v. 126. ναιετάσκειν	ναιετάσκειν
v. 88. μούνος	μούνον	v. 131. πονέουσαν	περ εἴουσαν (4)
v. 110. ἐντύναντο	ἐντύνοντο	v. 132. δ' ἄρ'	γάρ
v. 114. παρανήεε	παρενήεε	v. 135. κείνο δ' ἴησι	εἰ δ' ἐπίησθα,
v. 119. αὐτοῦ.	αὐτοῦ.	v. 136. ἱκῆται,	ἱκῆται,
v. 132. μή	μίγη	v. 139. καὶ μιν αἰετὶ σπαίρου-	καὶ ῥα μιν ἀσπαίρου-
v. 134. ἔγχεϊ	ἔγχεσι	σαν	σαν (5)
v. 160. ὑπέρχετο·	ὑπώχετο·	v. 143. Φύλαϊς εὐζωνος	Φύλλις εὐζωνος
v. 195. αὐθις	αἰέν	v. 155. ἀνευ	ἀνευθ'
v. 241. ἐτέρωθε	ἐτέρωθε	v. 172. πέτρης,	πέτρης,
v. 259. δόρυ	δορί	v. 194. ὥς ἐτεὸν καύσαιτο,	ὥς ἐτεὸν, κεκέδαστο
v. 260. ἤερα	omissum,	μέγας	μέλας
et τοῖον φάτο μῦθον·	ποτὶ τοῖον μῦθον εἶπεν.	v. 241. ἔτ' ἐμίμνε	ἔτι μίμνε
v. 298. δὲ βοήσας	δ' ἐβόησε	v. 250. ἐννεσίῃ	ἐννεσίης
v. 299. Τρώεσσι	Τρωσὶν δὲ	v. 276. βεβλημένος	βεβλημένος

(1) Lehrsius ad hunc versum: « ἐτύνοντο, fortasse εἰνέτο. » Conf. VI, 224.

(2) Egregiam hanc coniecturam vir cl. C. Lachmannus communicavit cum Lehrsio, amico suo, qui ipse coniecerat ἔθρισε.

(3) Ad v. 347 Lehrsius: « ἀπαναίνεται fortasse ἀγριαίνεται. »

(4) Orellius in epistolis philologicis (pag. 407) præter hanc emendationem tres alias (X, 105; XII, 580; XIII, 159) proposuit, quas recepimus. — Quum in nonnullis codicibus huius versus lacuna verbo ἐταίρετο expleatur, eaque, quæ sequuntur, cum præcedentibus vix cohereant, cui malo Kœrchlyi coniectura non medetur, plura excidisse suspicamur poetamque huiusmodi aliquid scripsisse:

ἀθανάτην περ εἴουσαν· ἐταίρετο δ' ἄρ' φίλον ἦτορ,
πρὶν κείνῳ φιλότῃ μιγήμεναι, ἥς ἔτι νῦν περ
εὐνῆς σῆμα κ. τ. λ.

(5) Kœrchlyi coniectura. Lehrsius voluit μένει σπαίρουσαν vel μένει ἀσπαίρουσαν.

IN TYCHSENII EDITIONE :

IN EDITIONE NOSTRA :

v. 277. νούσῳ, καὶ	νοῦσῳ τε καὶ
v. 309. μεγάροισι, μεγ' ἀ- σπετα	μεγάρουσιν ἀάσπετα
v. 357. ἔμπροσθεν εἰ ἐμβεβα- νίας·	ἐντοσθεν εἰ ἐμβεβανίης·
v. 379. προπάροιθεν	τοπάροιθεν
v. 398. με ἀσπετον	μ' ἀάσπετον
v. 405. ἐδάμασσα	ἐδάμ' αἶσα
v. 406. οὐ γούωσα εἰ τόσσον, ὅσον	οὔτι γούωσα τόσσον, ὅσσον ἄρ'
v. 408. κείνη	κεῖνον
v. 409 et 410. ἤδὲ	αἱ δὲ
v. 413. κώκυσεν,	κώκυς·
v. 428. ὄφελον ποτε	ὄφελον τότε
v. 431. ἥως·	αἰών·
v. 435. εὐπέπλους	εὐπέπλους
v. 459. μακρὸν περί κωκύε- σκον.	μόρον περικωκύεσκον.
v. 465. βοήσατο	γοήσατο
L.XI. v. 6. ἤδὲ	οἱ δὲ
v. 9. ἱκελοι	εἰκελοι
v. 23. δὴ	δῖ'
v. 25. ἀνίη	ἀνίης
v. 56. ἐς δορὶ	ἄορι
v. 59. ἅμα πέπτατο	ἅμ' ἀπέπτατο
v. 63. αἰνὸν	αἰνοῦ
v. 66. ἐπὶ	τότε
v. 103. τῷ	τοῦ
v. 123. ὑπαί	ὑπὸ
v. 136. ῥοῆς	ῥοῆς
v. 161. δ' ἄρ' λαίνετο	δ' λαίνετο
v. 173. ἐσσυμένως	ἐσσυμένους
v. 194. λείπεν εἰ κραταίην	λίπεν εἰ κρεμαστήν,
v. 195. ἐμπεφυῖαν εἰ ἐυγνάμπτοισι χα- λινοῖς,	ἐκπεφυῖαν ἐυγνάμπτοιο χαλινού,
v. 208. οὐς, ἄμοτον	οὐς τ' ἄμοτον
v. 209. εὐψὲς ὑπαί	τύψεν ὑπὸ
v. 219. ἄγε θεσθ'	ἄζεσθ'
v. 249. ἀπρωτόπτον ὁμίχλην·	ἀπρωτόπτος ὁμίχλη·
v. 251. ἔλοντο	ἐλοιντο
v. 284. ἐπ'	ἄρ'
v. 286. μετ'	μέγ'
v. 324. αὐτευν.	αὐτευν.
v. 360. ἐντύναντο	ἐντύνοντο
v. 361. μή—ἄρμη.	μή—ἄρμη.
v. 365. τοῖαι Ἀργεῖων	τοῖαι ἄρ' Ἀργεῖων
v. 367. ἀρηράμεναι	ἀρηράμενοι
v. 372. βελέμενοις,	βοείαις,
v. 379. δρόμος εἰ δ'	βρόμος εἰ δ'
v. 432. πόληος, ἐὼν	πόληος ἐῆς, (1)
v. 450. ἐπιθήσατο	ἐπεθήσατο
v. 472. συνηλλοῖωτο	συνηλοῖηντο
v. 495. καὶ	σὺν
L.XII. v. 30. πάντα	πάντες
v. 31. ἐν κλισίης	ἐς κλισίας
v. 43. ἅμα	ἀνά
v. 53. οὐ γάρ	οὐχί
v. 55-56. ἄλλα Ζηνός· ἀ μὲν	ἄλλα· Ζηνός μὲν
v. 65. σφιν	σφισι
v. 76. πολλὰ	πάντα

IN TYCHSENII EDITIONE :

IN EDITIONE NOSTRA :

v. 99. κάρτεος	θάρτεος
v. 103. ἡ Διδὸς	ἐκ Διδὸς
v. 106. γένος ἀμφιλιπούσα,	ἔξος αἰπὺ λιπούσα
v. 111. ἔνδοθι	ἀγχόθι
v. 124. ἐς	ἀν'
v. 127. δεύοντο	δεύοντ' ἐκ
v. 135. ὀκρυόεντι	ὀκριόεντι
v. 164. ἐπὶ	ποτὶ
v. 176. ὑπεσμαράγησε	ἐπεσμαράγησε
v. 186. οὔδεος	οὔρεος
v. 188. περὶ	ἀμφ'
v. 198. ἐν	ἐκ
v. 209. ἡμέας	ὕμέας
v. 212. γαίη ἀπειρεσίη· εἰ ἄμμιν	γαίη ἀπειρεσίη· ὕμμιν
v. 220. νῦν εἰ ἀκριτόμυθοι,	κλυτοὶ εἰ ὀδριμόθυμοι,
v. 224. τι	κα
v. 236. μέμνετε	μῖμνειν
v. 257. τοι	που
v. 258. πολέμου	πολέμοιο
v. 260. αὐθ'	αὐθ'
v. 275. Νέστωρ	Νέστωρ
v. 277. τις	τοι
v. 284. μῖν	τόν
v. 301. δ' ὑπ' Ἀρηί	κεν ὑπ' Ἀρει
v. 313. οὔρεϊ οὔτε	οὔρεϊ τ' οὔτε
v. 315. δ' ὁ	δὲ
v. 323. Ἀντίμαχος	Ἀμφίλοχος
v. 331. ἡ μὲν	ἡμὲν
v. 333. αὐ	εὐ
v. 343. ἔργῳ εἰ ἀνακτας	ἔργον εἰ ἀνακτες
v. 394. γινῶναι	γινώμεναι
v. 410. εἶδεν	εἶδεταί
v. 414. θεή· λευκαὶ δὲ	θεά· γλαυκαὶ δ' ἄρ'
v. 430. περιστενάχουσι	περιστενάχοντο
v. 445. τῷ	τοῖ
v. 453. κιχλήσκουσιν,	ἐπικλείουσιν,
v. 461. ἔξαν	ἔξον
v. 467. ἐνθα	ἐν δὲ
v. 476. θς	θγ'
v. 484. καὶ ἐπὶ	ῥ' ἐπὶ
v. 488. ἀφραδίη	ἐν κραδίη (2)
v. 495. λυγρὸν	λυγρῷ
v. 496. ἐπὶ	περὶ
v. 515. ἀχλὺς ἄρ' ἀμφοκαλύψε	ἀχλὺς ἀμφοκαλύψε
v. 528. ἦεν,	αἶεν,
v. 544. ἄρα	ἅμα
v. 545. χαίρετε	χαίρετ' ἄρ'
v. 559. πού	γάρ
v. 564. οὐνεκά σφιν μέγα	οὐνεκ' ἄρα σφίσι
v. 580. οὔρεσι καγχαλώωσα	οὔρεσιν ἀσχαλώωσα
v. 383. ἀχνυμένη	ἐσσομένη
v. 585. φόνου· εἰ σφίσι	φόνῳ· εἰ μέγα
L. XIII. v. 4. περὶ	παρά
v. 19. φρένα	φρένας
v. 36. ἀτρεκέως	ἀτρεμέως
v. 42. ἐξανέδυσεν ἰδῶν	ἐξανέδυσαν ἰδῶν
v. 54. ἄλλοθεν ἄλλοι	ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
v. 68. ἀτρομοι	ἀδρομοι
v. 70. ἀνταχοι	αὐταχοι
v. 73. ἐπιβρίσασσι	ἐπιβρίσωσι

(1) V. 404 interpretes in verbis ἄλλ' ὅσα πάντα offenduntur. Struvius ἄλσεα πάντα tentavit, quod falsum esse Lehrsius videns requiri dicit huiusmodi aliquid : μηλονόμοι καὶ πῶεα πάντα. Kœchlyus fortasse scribendum existi-
mat αἰπόλοι αἰνά. Nonne sufficeret scribere : ἄλλ' ἅμα πάντα?

(2) Aut sic, aut ἀργαλέην scribi Lehrsius vult.

IN TYCHSENII EDITIONE :

v. 89. οἱ
v. 106. γε
v. 110. λυγρῆς,
v. 113. ἔχειν
v. 132-133. Τρῶες. ὡς δ' ὑπὸ
v. 139. ὀλέκουσι μένοντες
v. 152. τμηθέντες
v. 162. μεγάροιιν
v. 183. ἐνὶ
v. 192. γέροντι τεᾶς
v. 241. κάρη.
v. 244. πολλὸν
v. 250. πολλῶν
v. 257. οὔτοι
v. 268. φίλου, αἰνὸν
v. 276. ἐνὶ
v. 295. δς
v. 345. οἱ, et ἄλλων ἐν
v. 348. μίη
v. 362. σ' ἐδέξατ'
v. 368. ἄρ ἐμελλεν
v. 384. παρ'
v. 394. ἀρίζηλο
v. 401. θεῇ
v. 405. ἄρ ἐθελγεν
v. 410. ἀναιρέμεν
v. 425. οὐδὲ ἡ
v. 428. ἔτρεσεν
v. 429. ἐπεὶ οἱ
v. 445. αὐτὸν
v. 452. ἤριπεν
v. 489. ὑπέκ
v. 518. οἱ
v. 522. ἀναμνήσαντο
v. 542. τι μυρομένων
et περιπίπτат'

IN EDITIONE NOSTRA :

τοὶ
ἐ
λυγρῆς,
ἐλεῖν
Τρῶες, ὡς ὑπὸ
ὀλέκουσιν ἔδοντες
δηθέντες
μεγάροιο
ἐπὶ
γέροντος ἐᾶς (1)
κάρην
πουλὸν
πάντων
οὐ πῶ
φίλου ἐνδον,
ἐνι
ὡς
καὶ et ἄλλ' ὅσ' ἐνὶ
μί' ἡ
σε δέξατ'
ἄρα μελλεν
καὶ
ἀρίζηλον
θεᾶ
ἄρα θελγεν
ἐναιρέμεν
οὐδ' ἦγ'
ἔτρεμεν
ὅτι οἱ
αὐτὸς (2)
ἔρριπεν
ὑπαί
τοὶ (3)
ἀνεμνήσαντο
κινυρομένων
περιπέπτат'

IN TYCHSENII EDITIONE :

v. 555. ἐπ' ὀψεί
L. XIV. v. 12. οἶο
v. 20. Κασσάνδραν
v. 53. ἀχοίτου
v. 92-93.
v. 113. καὶ οὐδεος
v. 121-122.
v. 142.
v. 159. πάρος μεμαυῖαν
v. 166. ἰσχομεν
v. 171. ἄρ'
v. 172. βλεφάρων ἤλειθετο
v. 178. συνέχοντο
v. 188. ἄδην ἐμὸν
v. 198. ἀπηέτηνθ'
v. 214 et 241. ἐόπεπλον
v. 262. ἐκχυσο
v. 263. χεῖματι
v. 265. περιτρίζωσι
v. 269. στεναχῆσι
v. 281. ἀνωλύζεσκε
v. 283. σπαργεῦσα
v. 292. ἡδὲ et ἡδ'
v. 299. ἐνὶ μαίνεται
v. 302. βλεφάρων χεύοντο
v. 328. οἶδμα
v. 386. δὲ τὰ
v. 389. ἀπόπροθε
v. 402. αὐτοὶ
v. 444. οὔτι
v. 495. τις
v. 504. διέχευον
v. 507. πότμον
v. 557. μέν
v. 590. ὦς

IN EDITIONE NOSTRA :

ἐπόψιαι
ἀμφὶ
Κασσάνδρην
ἀχοίτεω
lacuna.
διδείδω
lacuna.
in uncis.
μέγ' ἐμμεμαυῖα,
ἰσχέμεν
ἀμ'
βλεφάροιν ἐλείθετο
συνέχοντο
ἀρήϊον
ἐπηέτηνθ'
εὐπέπλον
ἐκχυτο
χερματι
περιτρίζωσι
στεναχῆσι
ἀνωμύζεσκε
σπαργῶσα
ἡδὲ et ἡ
ἐτ' λαίνεται
βλεφάροιν ἔχοντο
χεῦμα
δ' ἐὰ (4)
ἀπόπροθι
παῦροι
οὔτοι
οἱ (5)
διέχευαν
πόντον
μέγ'
ὦς

TRYPHIODORUM e Wernickii recensione imprimendum curavimus, nisi quod versus mendosos, quos ille asterisco notavit, e virorum doctorum coniecturis iis, quæ maxime probabiles nobis visæ sunt, emendavimus. Versum 301, magis corruptum, quam ut poetæ scripturam divines, dedimus, quomodo apud priores editores ipsumque Wernickium legitur.

TZETZES e Bekkeri recensione prodit, correctis levibus paucis sive editoris sive hypothetarum erroribus.

In *interpretationibus latinis*, quas nostris poetis addidimus, elegantiam frustra quæres, quum græca, quantum fieri potuit, ad verbum reddere statuerimus,

(1) In hoc versu a variis varie tentato αἰδεσαι ἄντα γέροντος ἔχειν χέρας legendum olim coniecimus. Nunc tamen lectionem a nobis receptam bene habere putamus, neque Kœchlyus aliquid excidisse nobis persuadet.

(2) V. 432 Struvius et Bonitius mutata interpunctione αἰνὸς ὁμοῦ· καίοντο legere voluerunt. Sed ὁμοῦ, quod Rhodmannus interposuit, ubi lacuna olim fuerat, mendosum est. Totum locum intento animo legentibus nobis suspicio movetur, duo hemistichia inter αἰνὸς et καίοντο excidisse.

(3) V. 497 καίπερ ἐελδομένη vitiosum est. Lehrsius καὶ πρὶν ἐελδομένη, Kœchlyus καίπερ ἄλωμένη coniecit, uterque dubitanter.

(4) Versum 386 et 387, in quibus Pauwius verum iam viderat, melius ita disposuissimus :

καὶ ῥ' αἱ μὲν περὶ γούνατ' ἔχον χέρας· αἱ δὲ μέτωπα
* * * * * αἱ δ' ἐὰ τέκνα

ἀμπεχον κ. τ. λ.

(5) Miramur, cur Kœchlyo, quum v. 483 κανεῶν improbaret, κοινῶ potius quam κοίλῳ succurreret.

quo consilio in Hesiodo magis etiam stetimus quam in reliquis auctoribus. Priorum versionum, quæ earum natura erat, modo plura, modo pauciora, interdum nulla reperies vestigia. Tzetzen etiam interpretatione donavimus, non quo operæ pretium esse putaremus, hunc laborem in poetillam impendere, sed ut æqualitatis legem editioni nostræ præscriptam observemus.

Indicibus nominum et rerum, quos singulis auctoribus subiunximus locupletissimos, lectorum commodo nos optime consuluisse eorumque approbationem meruisse confidimus.

Iam lectores harum rerum periti operam nostram benigne iudicent, reliqui iudicio abstineant velimus, valere iubemus omnes.

Parisiis, Kalendis Decembribus a. MDCCCXXXIX.

PRÆFATIO

NOVÆ EDITIONIS.

Hoc volumen prelo iterum subjici nolui, quin emendarem quæ in recensendis his poetis minus bene fecisse mihi visus sum. Ac primum quidem in Hesiodi Operibus et Diebus variarum recensionum vestigia a fratre dilecto agnita (Quæstt. epp. diss. III, p. 177 sqq.), quibus nihil esse verius, nihil ad illustrandam carminis naturam aptius intelligebam, signis quibusdam indicanda judicavi. Quod tamen quomodo vellem effici non potuisse ægre fero. Nam præter crucis signum (+), quo illarum de quinque hominum generibus narrationum, quas a variis auctoribus confectas variisque ex recensionibus commixtas esse constat, notata vides initia, alias inveni notas, quibus binos locos e variis recensionibus superstites, qui sibi invicem respondeant, significarem. Quas notas quum frustra quæras in Hesiodi carmine, quale nunc prodit, locos illos hic indicabo, quia persuasum mihi habeo lectorem, qui in exemplari suo eos notaverit, facilius intellecturum carminis structuram ac sensum.

Sunt enim quinque loci, qui ex duplici recensione leguntur in hoc carmine, quale hodie est:

v. 227 ad 231 ex alia recensione repetitur... v. 232-237,
v. 239... v. 242-247,
v. 393-397 med... v. 397 med.-404,
v. 618-642... v. 646-662,
v. 678-681 **... v. 682-688.

In Apollonio nonnullos mutavi locos e Kœchlyi *Collectaneis in Apollonium et Oppianum* (Lips. 1838). Hinc nunc legitur lib. I, v. 8, μετέπειτ' αὐτήν. v. 299, τῷ. v. 323, ἰθὺς ἰόντας. v. 644, ἐποιχομένου. v. 1099, πεπείρανται. v. 1187, δαίτα πένεσθαι ἐταίρους. v. 1359, λάβρον (quod operarum errore non correctum video). Lib. II, v. 93-94, πῆχον τυτθὸν δ' ἀγχ' —. v. 628, ἔσκειμαι. v. 915, παρεμέτρειον. v. 1258, ἀπ' —. Lib. III, v. 211, αἰθέρος. v. 1048, ἀσχετον. v. 1136, λιποῦσ' ἀπο. Lib. IV, v. 1647, librorum τήν restitutum. Quæ præterea ad lib. I, v. 747 et v. 881, ad lib. III, v. 1384 proponuntur, emendationes olim

HESTODUS.

jam dedi, e Struvii conjectura primam tertiamque, e Spitzneri secundam.

Coluthus duobus nunc auctus est versibus, quos vir cl. Millerus primus publici juris fecit *) e codice satis antiquo, sæculi fortasse decimi, a Mutinensi fere non diverso, qui in Græcorum bibliothecæ regiæ codicum supplemento latuit. Prior illorum versuum, versum 67 sequens:

Ἥρη δ' οὐ μεθέηκε καὶ οὐχ ὑπόεικεν Ἀθήνη.
a Millero ita editus:

Ἥρη δ' οὐ μεθέηκε, καὶ οὐχ ὑπόεικεν Ἀθήνη.
lacunam post v. 65 olim indicatam explet; posteriori (v. 239-240):

..... φίλος κτέρας Ἀπόλλωνος
οἶκον Ἀμυκλαίοιο.....

Κάρνειος epitheton, cui debetur, Apollini redditur. Lacunam, quam olim post v. 257 indicatam, injuria oblitterarunt operæ. V. 48, οὔδας ἀχαμπτον e conjectura scripsi. Quoniam enim hoc loco ad conjecturam necessario refugiendum erat, prætuli dare quod auctor scribere saltem potuit, quam quod eum scribere non potuisse apparet.

Quum viri cl. Kœchlyi *Emendationes et annotationes in Quintum Smyrnæum*, (vid. Acta Societatis Græcæ, etc., vol. II, Fasc. 1.) ad priores etiam hujus poetæ libros emendandos adhibere nunc liceret, hæc præsertim carminis pars lectionibus novis locupletata est plurimis, quas vir doctissimus sive e conjectura, sive e codice Monacensi poetæ vindicavit. Idem in editionis meæ recensione, quæ in Zimmermanni ephemm. (a. 1841, n. 8 sqq.) legitur, multas lectiones sive novas introducendas, sive antiquas, injuria a me expulsas, revocandas indicavit, quarum ne plures, quam debebam, receperim, nimis indulgens viri egregii ingenio, vereor. Quas indefessus Quinti sospitator in *epistola critica* (in Zimmerm. ephemm. a. 1841, n. 84 sqq.) cum Spitznero,

*) Éloge de la chevelure, discours inédit d'un auteur grec anonyme, etc. par E. Miller. Paris. 1840. Introd. page 16 et 17.

exinde vita defuncto, communicavit emendationes, in usum meum nondum verti. Ecce jam locus, ubi hæc editio a priori recedit.

Nunc enim legitur lib. I, v. 3, Πριάμοιο πόληα pro Πριάμου πτολίεθρον. v. 38, ἀριζήλη pro ἀρίζηλος. v. 98, Τῆς δ' — ἐπάκουσεν pro Τῆσδ' — ἐσάκουσεν. v. 99, τοῖα φίλω pro τοῖον ἐφ'. v. 101, ἔσται pro ἔστιν. v. 142, ἀργυρέησιν pro ἀργυρήσιν. v. 184, αἰπὺ pro ἡβ'. v. 250, δοуроτόμοι pro δρυοτόμοι. v. 290, κε pro γε. v. 308, ἀργαλέοι pro ἀργαλέον. v. 313, Τρώων τ' Ἀργείων, inserta particula τε. v. 336, θηρὶ pro Κηρί. v. 337, βαρυστόμω, quod Pauwius jam coniecerat, pro βαθυστόμω. v. 339, ἰοδόχην pro ἰοδόχον. v. 341, μετ' e fratris mei conjectura, pro οἱ. v. 481, ἦϊον ἄλλοι pro ἦϊεν ἄλλος. v. 505, Λαομέδοντος *** antiqua lectio cum lacuna, pro λαὸν ἑλόντες. v. 527, ἐμπλήσωνται, e Rhodomanni conj. et cod. Monac. pro ἐμπλήσονται. v. 545, Ἀρήϊοι pro Ἀρήϊον. v. 563, δ' ἄρα e conj. mea pro μέγα. v. 583, ἔτλης, antiqua lectio, pro ἔφης. v. 591, ἀμφιχάνωσιν pro ἀμφιχέωνται. v. 611, ἐπεσσύμενος pro ἐπεσσυμένη. v. 675, ὑπὸ φρένας pro ἀάπλετον. v. 677, ἀγακτυπέοντι, Hermannii conj. pro ἐπικτυπέοντι. v. 715, εἰ Διὸς — παρέκ pro εἰδὼς δ' — πατρός. v. 739, νίκης pro νίκη. v. 766, ἀτρομος pro ἀλκιμος. v. 805, ποτὶ pro περί. v. 815, ἐπ' pro ἐτ'. Lib. II, v. 1, ὑπὲρ ἡχῆ-έντων pro ὑπερηχέντων. v. 49, μηδὲ pro μήτε. v. 80, μαρναμένω, antiqua lectio, pro παρφαμένω. v. 82-83, αὔσαι Κεῖνος· pro αὔσαι· Κεῖνος —. v. 181, καὶ pro ἐς initio versus. v. 283, ἡλιβάτοιο pro εὐρυβάτοιο. v. 300, μεμαῶτες pro μεμαῶτ' ἐτ'. v. 348, χεῖμα· — δὲ pro χεῖμα, — τε. v. 400, κατέναντα pro κατέναντι. v. 407, σάκεος στυφέλιζεν pro σάκος ἐστυφέλιζεν. v. 420, καὶ — ἀλεείνω pro κατὰ — ἀλεγίζω. v. 536, τεθνεῶτας — ἄλσος pro τεθνεῶτας — ἄλση. v. 577, ἀναιρόμενοι pro ἀναγειρόμενοι. v. 616, ἐκ pro ἥ, deleto commate in fine versus, ex Hermannii conjectura. v. 618, καὶ pro κεν. v. 627, φέρων, Spitzneri conj. pro φέρειν. v. 665, ἄρα Πηλιάδες et v. 666, ὦϊζε, antiqua lectio, pro ἄρ' Ἡλιάδες et ἦϊζε. Lib. III, v. 41, εἰσέτι — κῆρας pro ὡς σ' ἐτι — χεῖρας. (Non recepi σ', quod Kœchlyus ante ἐπὶ inserere vult.) v. 54, αἰὲ pro ἄμα. v. 65, ὑπὲρ pro ὑπέκ. v. 81, οἰζυρῶς pro οἰζυροῖς. v. 94, Ἀχαιοῖσιν, τοὶ δ' αὖ δίχα pro Ἀχαιοῖς, ἥδὲ διάνδιχα, quam tamen conjecturam ut multi faciam, tantum abest ut cum Kœchlyo fere consentiam, qui in epist. critica de hoc loco disputans, versum excidisse suspicatur, quamvis διὰ δ' ἀνδιχα ex uno Hesiodi loco Quinto sine dubitatione tribui, librique XII versu 162 satis probari nequeat deos Trojanorum Græcorumque pugnâ observantes duplicem tantum sententiam

prodidisse, neque fuisse qui neutris faverent. v. 147, ἔλκος pro ἔγχος. v. 159-160, γαίης Ἐκπνείων, antiqua lectio, pro βαῖον Ἀμπνείων. v. 169, αἰὼν τίσετ', Gerhardi (lectt. Apollon. p. 186) conj., pro τίσετ' ἄρ' αἰὼν. v. 184, καὶ ὡς pro οἱ, ὡς. v. 209-210, ἐρύκει, ἴόνδ' — εἰρύσαντες, antiqua lectio, pro ἐρύκει· ἴόν δ' — εἰρύσωμεν (operarum errore τὸν δ' separatim impressum est). v. 267, ἐνεστρωφᾶτο pro ἐπεστρωφᾶτο. v. 295, κῆρ pro δῆτ'. v. 336, δ' ἄρ' pro γάρ. v. 343, ἀσχαλώων κῆρ pro ἀσχαλώοντι. v. 367, ἐσέχυντο πόληα pro ἐπέχυντο πόληος. v. 386, εὐ τε pro ἔστε. v. 417, τις, Hermannii emendatio pro τοι. v. 443, ἀρισταμέ-νος pro ἐπεσσυμένω. v. 452, αὐτῇ δ σὺν φήμη (ita enim legenda, quæ operarum incuria deforma- vit), Hermannii emendatio pro αὐτῇ κεν φήμη. v. 454, δσσα, ejusdem conj. pro αῖσα. v. 475, ἀλγει-νῆσι pro ἐννεσίησι. v. 534, ῥά τε pro ἄρα. v. 692, βάλλοντο θυώδεα pro βάλλοντ' εὐώδεα. v. 735, ἀθρόον ἐγγρίσασαι pro ἀθρόα ταρχύσασαι. v. 783, τὰ δὲ pro τά τε. Lib. IV, v. 6, σγεδὼν, antiqua lectio, pro πέδον. v. 27, ἔναντα κίων pro ἔναντ' ἐλθὼν. v. 99, σέθεν pro σευ. v. 146, δς e Rhodomanni conj. pro ὡς. v. 151, δ' interpositum post ὡς. v. 245, καταχέυεται pro κατεχεύατο. v. 421, ἀγλαίης· δὴ pro ἄγροον ἦδη, deleto commate in fine præcedentis versus. v. 488, ἰδομονι παμμαχίης, εὐ εἰδότες, Hermannii emendatio pro ἰδομονι, παμμαχίης εὐ εἰδότες. v. 534, δ' ἄρ' pro γάρ. v. 558, ἱμάσθλην, e Pauwii emend. pro ἱμάσθλη. Lib. V, v. 1, δὴ ῥ' ἄλλοι pro δὴ πολλοί. v. 15, τῶν, antiqua lectio, pro τῷ. v. 27, μίγδην οἷς pro μίγδα εἰς. v. 52, πάντη pro πάντες. v. 126, καὶ νῦν καὶ, antiqua lectio, et τεύχε', pro καὶ νῦν οἱ et τεύχη. v. 344, ἐγγύθι, mutata commatis sede, ex Herm. emendatione pro ἐνδοθι. v. 354, ὅγ', Spitzneri conj. pro ἄρ'. v. 422, ἦκαχε, antiqua lectio, pro ἦπαφε. v. 446, ἐλδομένοισι pro ἐλπομένοισι. v. 555, ὑπ' et v. 556, παισὶ, e Glaswaldi conj. pro ἐν et πᾶσι. v. 585, ἄλλον pro ἄλλων. v. 643, ἡοῖος pro ἦδ' οἷον. v. 649, πολύχητον pro πολυχμήτου. Lib. VI, v. 150, ὡς pro ὡς. v. 151, ἦλθον δ' et ἐνθα δ' pro ἦλυθον et ἐνθαδ'. v. 161, λαοὶ pro Δαναοί. v. 176, οἷσιν — ἐπὶ pro ἦσιν — ἐνί. v. 223, ἀλεγεινῶν pro ἀλεγει-νόν. v. 258, ἄλλοθεν, antiqua lectio, pro ἄλλουδς. v. 276, περὶ δηθέντες pro περιδηθέντες. v. 326, ἐκχόμεναι pro ἐσσύμεναι. v. 469, ἀντίθεος pro ἀντί-θεον. v. 485, τετραμμένη pro τεταμμένη. v. 529, δ τι σθένε pro δ τ' ἐσθενε. v. 580, Ἐγέμμουνα δηριό-ωντα, antiqua lectio, pro ἐλὼν ἀνὰ δηϊοτῆτα. v. 650, αὐτῶν pro αὐτοῦ. Lib. VII, v. 68, ὄρφανῆν pro ὄρφανίης. v. 71, θεῶν, antiqua lectio, pro θεῆς. v. 72, Μοίρη γ' pro Μοίρης. v. 74, δ' inser- tum post τοῖς. v. 77, πνοιῇ δυῶς, Spitzneri emen-

datio pro πνοῆς ὥς. v. 79, ἀλαδς, e Lobeckii emendatione pro σχολιός. v. 81, ἴχνος pro εἶδος. v. 85, οὔτι pro οὔτοι. v. 196, θνητοῖς τεύχεα pro θνητῶν τεύχεσι. v. 224, προπάροιθε τανύσσαι, quod jam olim proposui pro παρατεκτῆνασθαι. v. 237, ἀπεσσυμενον pro ἐπεσσύμενον. v. 248, ὑπέκλασε, antiqua lectio, pro ὑπέτμαγε. v. 333, χήρην, Rhodomanni emendatio, pro χήρη. v. 363, αἰεὶ pro αἰέν. v. 364, καὶ pro οἱ. v. 384, θαλάμοισιν pro θαλάμησιν. v. 534-535, Νεοπτολέμου φοβέοντο Πᾶν — pro Νεοπτόλεμον φοβέοντο Πᾶν —. v. 557, Οὐλύμποιο θυωδέος pro Οὐλύμπου εὐωδέος. v. 571, διεγρομένη — αὐτμῇ, antiqua lectio, pro διεγρόμενον — αὐτμῆς. v. 583, κόρος πολέμου pro μενεπτολέμου, *durius enim videtur, κάματος e versu 581 ad verbum ἀμφεγεν (584) referre, revocata* v. 584 δῖον, antiqua lectione, pro δειός. v. 623, ἐνδοθι pro ἀγχόθι. v. 712, χήρην pro χῆραι. Lib. VIII, v. 1, περικίδνατο γαῖαν pro περικίδνεται αἶαν. v. 89, ὑπεκείντο pro ὑπόκειντο. v. 157, ἀκρόνυχοι, Spitzneri emend. pro ἄκρον ὕδωρ. v. 300, κατέπεφνε pro γε κατέχτα. v. 400, δὴ γὰρ οἱ — θυμὸς, ex Hermannii emendatione pro αἰεὶ γὰρ — θυμῷ. Lib. X, v. 392, αὐτῷ τοι pro οἱ αὐτῷ. v. 431, ἡὼς, antiqua lectio pro αἰών. v. 459, νεκρὸν πέρι κω-

χύεσκον pro μόρον περικωχύεσκον. Lib. XI, v. 41, ἐπὶ pro περί. v. 379, θρόος, Lobeckii emendatio, pro βρόμος. v. 495, καὶ, antiqua lectio, pro σύν. Lib. XII, v. 195, ἀκαμάτητιν pro ἀκαμάτοισιν. v. 197, ἄλλοθεν ἄλλαι pro ἄλλοτε δ' ἄλλαι. v. 236, μιμνέμεν pro μίμνειν. v. 521, ἐπὶ pro ἐπὶ. Lib. XIII, v. 54, ἄλλοθεν ἄλλοι, antiqua lectio pro ἄλλος ἐπ' ἄλλω. v. 132-133, Τρῶες ὥς δ' ἐπὶ, antiqua lectio, pro Τρῶες, ὥς ὑπό. v. 139, μένοντες, item, pro ἔδοντες. v. 268, φόνον αἰνὸν (quæ vocabula a typosetis inepte transposita esse video), Hermannii emendatio, pro φίλου ἐνδον. v. 362, μέλας pro μέγας. Lib. XIV, v. 72, ἀναπνείων pro ἀποπνείων. v. 113, καὶ εἶδεος pro διειδέος. v. 131, δὲ interpositum post ὥς. v. 178, συνέχοντο, antiqua lectio pro συνέχυντο. — Præterea tam in Quinto quam in reliquis auctoribus, qui hoc volumine continentur, satis multa correxi operum errata; nova quædam, quæ, quamvis pauca sint, irrepsisse ægre fero, hac in præfatione prætereundo indicavi.

Parisiis, Non. April. a. MDCCCLXII.

F. S. LEHRS.

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

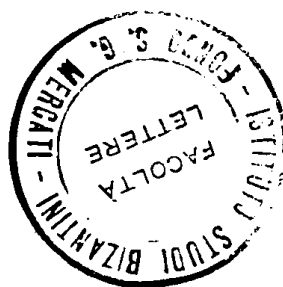
ΜΟΥΣΑΙΟΥ

ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

MUSAEI

DE HERONE ET LEANDRO.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

ΤΑ ΚΑΘ

ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

Εἰπέ, θεὰ, κρυφίων ἐπιμάρτυρα λύχνον ἐρώτων
καὶ νύχιον πλωτῆρα θαλασσοπόρων ὑμεναίων
καὶ γάμον ἀγλυόεντα, τὸν οὐκ ἶδεν ἄφθιτος Ἥως,
καὶ Σηστὸν καὶ Ἀβυδὸν, ὅπη γάμος ἐννυχὸς Ἡροῦς.
5 Νηχόμενόν τε Λεάνδρον ὁμοῦ καὶ λύχνον ἀκούω,
λύχνον ἀπαγγέλλοντα διακτορίην Ἀφροδίτης,
Ἡροῦς νυκτιγάμοιο γαμοστολὸν ἀγγελιώτην,
λύχνον, ἔρωτος ἀγαλμα, τὸν ὥφελεν αἰθέριος Ζεὺς
ἐννύχιον μετ' ἄεθλον ἄγειν ἐς δμήγυριν ἄστρον
10 καὶ μιν ἐπικλῆσαι νυμφοστολὸν ἄστρον ἐρώτων,
ὅττι πέλεν συνέριθος ἐρωμανέων ὀδυνάων
ἀγγελίην τ' ἐφύλαξεν ἀκοιμήτων ὑμεναίων
πρὶν χαλεπὸν πνοιῆσιν ἀήμεναι ἐχθρὸν ἀήτην.
Ἄλλ' ἄγε μοι μέλποντι μίαν συνάειδε τελευτὴν
15 λύχνου σβεννυμένοιο καὶ ὀλλυμένοιο Λεάνδρου.
Σηστὸς ἔην καὶ Ἀβυδὸς ἐναντίον, ἐγγύθι πόντου
γείτονές εἰσι πόλεις. Ἔρω δ' ἀνὰ τόξα τιταίνων
ἀμφοτέρας πτολίεσσι ἓνα ξυνέηκεν οἶστον,
ἦϊθεον φλέξας καὶ παρθένον οὔνομα δ' αὐτῶν
20 ἱερόεις τε Λεάνδρος ἔην καὶ παρθένος Ἡρώ.
Ἢ μὲν Σηστὸν ἔναιεν, ὃ δὲ πτολίεθρον Ἀβύδου,
ἀμφοτέρων πόλιν περικαλλέες ἀστέρες ἄμφω,
εἴκειλοι ἀλλήλοισι. Σὺ δ', εἴ ποτε κείθι περήσεις,
δίξέο μοι τινὰ πύργον, ὅπη ποτὲ Σηστιὰς Ἡρῶ
25 ἴστατο λύχνον ἔχουσα καὶ ἡγεμόνευε Λεάνδρῳ·
δίξέο δ' ἀρχαίης ἀλιηχέα πορθιμὸν Ἀβύδου,
εἰσέτι που κλαίοντα μόρον καὶ ἔρωτα Λεάνδρου.
Ἀλλὰ πόθεν Λεάνδρος Ἀβυδόθι δώματα ναίων
Ἡροῦς ἐς πόθον ἦλθε, πόθῳ δ' ἐνέδῃσε καὶ αὐτὴν;
30 Ἡρῶ μὲν χαρίεσσα, διοτρεφὲς αἶμα λαχῶσα,
Κύπριδος ἦν ἱέρεια, γάμων δ' ἀδίδακτος ἐοῦσα
πύργον ἀπὸ προγόνων παρὰ γείτονι ναῖε θαλάσῃ,
ἄλλη Κύπρις ἀνασσα· σαοφροσύνη δὲ καὶ αἰδοῖ
οὐδέποτ' ἀγρομένησι μεθωμίλησε γυναῖξιν,
35 οὐδὲ χορὸν χαρίεντα μετήλυθεν ἥλικος ἥβης,
μῶμον ἀλευομένη ζηλήμονα θηλυτεράων·
καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαίῃ ζηλήμονές εἰσι γυναῖκες·
ἀλλ' αἰεὶ Κυθέρειαν ἱλασκομένη βασιλειαν,
πολλάκι καὶ τὸν Ἔρωτα παρηγορέεσκε θυηλαῖς
40 μητρὶ σὺν οὐρανίῃ, φλογερὴν τρομέουσα φάρετρην.
Ἄλλ' οὐδ' ὥς ἀλέεινε πυριπνέοντας δίστοους.
Δὴ γὰρ Κυπριδίῃ πανδήμιος ἦλθεν ἐορτὴ,
τὴν ἀνὰ Σηστὸν ἄγουσιν Ἀδώνιδι καὶ Κυθέρειῃ,
πανσουδίῃ δ' ἔσπευδον ἐς ἱερὸν ἥμαρ ἰκέσθαι,
45 ὅσσοι ναιετάεσκον ἀλίστεφών σφυρὰ νήσων,

MUSÆI

CARMEN

DE HERONE ET LEANDRO.

Dic, dea, occultorum testem lychnum amorum
et nocturnum natatorem per-mare-ducentium nuptiarum
-causa] et concubitus tenebrosus, quem non vidit immor-
talis Aurora,] et Sestum et Abydum, ubi nuptiæ nocturnæ
Heruserant. Natantemque Leandrum simul et lychnum au-
dio,] lychnum adnuntiantem mandata Veneris
Heros nocte-nubentis pronubum nuntium,
lychnum, amoris signum, quem debebat ætherius Juppiter
nocturnum post certamen *introducere* in cætum astrorum
atque ipsum appellare pronubam stellam amoris,
quoniam erat administer amatoriarum sollicitudinum
nuntiumque servavit insomnium nuptiarum,
antequam molestum flatibus flaret inimicus ventus.
Agedum mihi modulanti unum simul-cane finem
lychni extincti et pereuntis Leandri.

Sestus erat et Abydus e regione, prope mare;
vicinæ sunt urbes. Cupido autem arcu tento
ambabus urbibus unam simul-immisit sagittam
juvenem urens et virginem: nonien vero eorum
suavisque Leander erat et virgo Hero.
Altera Sestum habitabat, alter oppidum Abydi,
ambarum urbium perpulcræ stellæ ambo,
similes inter-se. Tu vero, si quando illic transieris,
quære mihi quandam turrim, ubi quondam Sestias Hero
stabat lychnum tenens et dux-erat Leandro;
quære autem antiquæ marisonum fretum Abydi
adhuc flens mortem et amorem Leandri.
Verum unde Leander Abydi domos habitans
Heros in amorem venit amoreque devinxit et ipsam?
Hero quidem gratiosa, divinum sanguinem sortita,
Veneris erat sacerdos, nuptiarum vero expers (existens)
turrim avitam ad vicinum habitabat mare,
altera Venus regina; ob-castitatem vero et pudorem
nunquam congregatis conversabatur mulieribus,
neque chorum gratiosum adivit æqualis juventutis,
livorem evitans invidum mulierum;
namque ob pulcritudinem invidæ sunt seminae;
sed semper Cytheream placans reginam
sæpe etiam Cupidinem conciliabat libamentis
matre cum cœlesti, flammeam tremens pharetram.
Sed neque sic evitavit ignem-spirantes sagittas.
Jam enim Venereum populare venit festum,
quod Sesti celebrant Adonidi et Cytheræe,
catervatimque festinabant ad sacrum diem ire,
quotquot habitabant mari-cinctarum extrema insularum,

οἱ μὲν ἄρ' Αἰμονίης, οἱ δ' εἰναλίης ἀπὸ Κύπρου·
οὐδὲ γυνή τις ἔμιμνεν ἐνὶ πτολίεσσι Κυθήρων,
οὐ Λιβάνου θυόεντος ἐνὶ πτερύγεσσι γρηεύων·
οὐδὲ περικτιόνων τις ἐλείπετο τῆμος ἑορτῆς,
οὐ Φρυγίης ναέτης, οὐ γείτονος ἄστος Ἀβύδου,
οὐδὲ τις ἠϊθέων φιλοπάρθενος· ἥ γὰρ ἔκεινοι,
αἰὲν διακρτήσαντες, ὅπη φάτις ἐστὶν ἑορτῆς,
οὐ τὸσον ἀθανάτοισιν ἀγειν σπεύδουσι θυγῆας,
ὅσπον ἀγειρομένων διὰ κάλλεα παρθενικάων.
55 Ἥ δὲ θεῆς ἀνὰ νηὸν ἐπὶ ὤχετο παρθένης Ἥρώ
μαρμαρυγὴν χαρίεντος ἀπαστράπτουσα προσώπου,
οἷά τε λευκοπάρης ἐπαντέλλουσα σελήνῃ.
Ἄκρα δὲ χιονέης φοινίσσετο κύκλα παρειῆς,
ὥς ῥόδον ἐκ καλύκων διδυμόχροον· ἥ τάχα φαίης,
60 Ἥρω δὲ ἐν μελέεσσι ῥόδων λαιμῶνα φανῆναι·
χροὴν γὰρ μελέων ἐρυθραίνετο νισσομένης δὲ
καὶ ῥόδα λευκοχίτωνος ὑπὸ σφυρὰ λάμπετο κούρης,
πολλὰ δ' ἐκ μελέων Χάριτες ῥέον. Οἱ δὲ παλαιοὶ
τρεῖς Χάριτας ψεύσαντο περικύβαναι· εἷς δὲ τις Ἥρω
ὀφθαλμὸς γελῶν ἑκατὸν Χάριτεσσι τεθῆλαι.
Ἀτρεκέως ἱέρειαν ἐπάξιον εὖρατο Κύπρις.
Ὡς ἡ μὲν περὶ πολλὸν ἀριστεύσασα γυναικῶν
Κύπριδος ἀρήτειρα νέη διαφάνετο Κύπρις.
Δύσατο δ' ἠϊθέων ἀπαλὰς φρένας· οὐδὲ τις ἀνδρῶν
70 ἦεν, δὲ οὐ μενέινεν ἔχειν ὁμοδέμνιον Ἥρῳ.
Ἥ δ' ἄρα καλλιθέμελλον ὅπη κατὰ νηὸν ἀλῆτο,
ἐσπόμενον νόον εἶχε καὶ ὄμματ' αἰ φρένας ἀνδρῶν.
Καὶ τις ἐν ἠϊθέοισιν ἐθαύμασε καὶ φάτο μῦθον·
Καὶ Σπάρτης ἐπέβην, Λακεδαιμόνος ἑδρακον ἄστῃ,
75 ἦχι μῦθον καὶ αἶθλον ἀκούομεν ἀγλαΐαν·
τοίην δ' οὐ ποτ' ὅπωπα νέην κεδνὴν ὅ' ἀπαλὴν τε·
καὶ τάχα Κύπρις ἔχει Χαρίτων μίαν ὑπλοτεράων.
Παπταίων ἐμόγησα, κόρον δ' οὐχ εὖρον ὁπωπῆς.
Αὐτίκα τεθναίην λεγέων ἐπιδήμιος Ἥρω·
80 οὐκ ἂν ἐγὼ κατ' Ὀλύμπῳ ἐριμείρῳ θεὸς εἶναι
ἡμετέρεην παράκοιτιν ἔχῃν ἐν δώμασιν Ἥρῳ.
Εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέοικε τήν ἱέρειαν ἀράσσειν,
τοίην μοι, Κυθήρεια, νέην παράκοιτιν ὁπάσσαις.
Τοῖα μὲν ἠϊθέων τις ἐφώνεεν· ἄλλοθεν ἄλλος
85 ἔλκος ὑποκλέπτων ἐπεμήνματο κάλλει κούρης.
Αἰνοπαθὲς Λαίανδρε, σὺ δ' ὥς ἴδες εὐκλέα κούρην,
οὐκ ἔθελες κρυφίῳσι κατατρύχειν φρένα κέντροις,
ἀλλὰ πυριπνεύστοισι θαμναῖ ἀδόκητον ὀϊστοῖς
οὐκ ἔθελες ζῶειν περικαλλέος ἁμμορος Ἥρω·
90 Σὺν βλεφάρων δ' ἀκτίσιν ἀέξετο πυρρὸς ἐρώτων,
καὶ κραδίη πάλλετο ἀνικητοῦ πυρὸς ὁρμῇ.
Κάλλος γὰρ περίπυστον ἀμωμήτοιο γυναικὸς
ὀξύτερον μερόπεςσι πέλει πτερόεντος ὀϊστοῦ·
ὀφθαλμὸς δ' ὁδὸς ἐστὶν· ἀπ' ὀφθαλμοῦ βολαῖον
95 ἔλκος ὀλισθαίνει καὶ ἐπὶ φρένας ἀνδρὸς ὀδεύει.
Εἴτε δέ μιν τότε θάμβος, ἀναιδείη, τρόμος, αἰδώς·
ἔτρεμε μὲν κραδίην, αἰδώς δέ μιν εἶχεν ἄλδωναι·
θάμβος δ' εἶδος ἄριστον, ἔρωος δ' ἀπενόσφισεν αἰδώς·
παρσαλέως δ' ὑπ' ἐρώτος ἀναιδείην ἀγαπάζων

alii ab Harmonia, alii marina e Cypro :
neque mulier ulla remansit in oppidis Cytherorum ,
non Libani odoriferi in summitatibus saltans ;
neque accolarum quisquam decrat tunc festo ,
non Phrygiae incolae , non vicinae civis Abydi ,
neque ullus juvenum amans-virginum. Certe enim illi
semper secuti , ubi fama est festi ,
non tantum immortalibus afferre festinant sacrificia ,
quantum congregatarum ob pulcritudinem virginum.

Verum deae per aedem incessit virgo Hero
splendorem gratiosa emittens facie ,
qualis candida-genas exoriens luna.
Summi autem niveae rubebant circuli genae ,
ut rosa e calicibus bicolor : profecto diceret ,
Heros in membris rosarum pratum apparere :
colore enim membrorum rubebat ; euntis vero
etiam rosae candida-indutae-tunica sub talis splendebant
puellae,] multae autem ex membris Gratiae fluebant. Antiqui
vero] tres Gratias mentiti sunt esse : alteruter enim Herus
oculus ridens centum Gratiis pullulabat.

Profecto sacerdotem dignam nacta erat Cypria.

Sic quidem multum antecellens feminis
Cypriae sacerdos nova apparebat Cypria.
Subiit autem juvenum teneras mentes ; neque ullus virorum
erat , qui non cuperet habere conjugem Hero.
Illa igitur, bene-fundatam quacunq[ue] per aedem vagabatur ,
sequentem mentem habebat et oculos et corda virorum.
Atque unus-et-alter inter juvenes miratus est et dixit ver-
bum.] Vel Spartam accessi, Lacedaemonis vidi urbem,
ubi contentionem et certamen esse audimus pulcritudinum :
talem autem nondum vidi puellam venerandamque tene-
ramque :] et forte Cypria habet Gratiarum unam juniorum.
Intuendo defessus sum , satietatem autem non inveni ad-
spiciendi.] Illico moriar, cubile ubi-conscenderim Herus :
non ego in Olympo cupio deus esse
nostram uxorem habens domi Hero.

Sin autem mihi non licet tuam sacerdotem contrectare ,
talem mihi, Cytherea, puellam uxorem praebas.

Talia quidem juvenum unus-et-alter locutus est : aliunde
alius] vulnus celans insanivit pulcritudine puellae.

Gravia-patiens Leander, tu autem, ut vidisti inclytam
puellam,] nolebas oculis consumere mentem stimulis ,
sed ignem-spirantibus domitus inopinato sagittis
nolebas vivere perpulcræ expers Herus.

Cum oculorum vero radiis augebatur fax amorum
et cor fervebat invicti ignis impetu.

Pulcritudo enim celebris emendatae mulieris
acutior hominibus est veloci sagitta :
oculus autem via est ; ab oculi ictibus
vulnus delabatur et in praecordia viri descendit.

Cepit autem ipsum tunc stupor, impudentia, tremor, pudor :
tremuit quidem in-corde, pudebat vero ipsum capi ,
obstupuit autem forma egregia, amor vero ademit pudorem ;
audacter autem ob amorem impudentiam amplectens

- 100 ἡρέμα ποσσὶν ἔβαινε καὶ ἀντίον ἴστατο κούρης.
 Λοξὰ δ' ὀπιπτεῦσιν δολερὰς ἐλέλιζεν ὀπωπὰς,
 νεύμασιν ἀρθόγγοισι παραπλάζων φρένα κούρης.
 Αὐτὴ δ', ὡς συνέχευε πόθον δολέοντα Λεάνδρου,
 χαῖρεν ἐπ' ἀγλαΐῃσιν ἐν ἡσυγίῃ δὲ καὶ αὐτὴ
 105 πολλάκις ἡμερόεσσαν ἐὼν ἐκρυβεν ὀπωπὴν,
 νεύμασι λαυριδίοισιν ὑπαγγελέσυσσά Λεάνδρῳ,
 καὶ πάλιν ἀντέκλινεν. Ὅ δ' ἐνδοθὶ θυμὸν ἰάνθη,
 ὅττι πόθον συνέχευε καὶ οὐκ ἀπεσεύσατο κούρη.
 Ὅφρα μὲν οὖν Λεάνδρος ἐδίξετο λάθριον ὥρην,
 110 φέγγος ἀναστείλασα κατήϊεν ἐς δύσιν Ἥώς·
 ἐκ περάτης δ' ἀνέφαινε βαθύσκιος Ἑσπερος ἀστήρ.
 Αὐτὰρ ὁ θαρσαλέως μετεκίαθεν ἐγγύθι κούρης,
 ὡς ἴδε κυανόπεπλον ἐπιθρόσκουσιν ὁμίλῃν·
 ἡρέμα μὲν θλίβων ῥοδοειδέα δάκτυλα κούρης
 115 βυσσόθεν ἐστονάχιζεν ἀθέσφατον ἢ δὲ σιωπῇ,
 οἷά τε χωομένη, ῥοδέην ἐξεσπασε χεῖρα.
 Ὡς δ' ἐρατῆς ἐνόησε χαλῖφρονά νεύματα κούρης,
 θαρσαλέῃ παλάμῃ πολυδαίδαλον ἔλκε χιτῶνα
 ἔσχατα τιμήμεντος ἄγων ἐπὶ κεῖθεα νηοῦ.
 120 Ὀκναλέοις δὲ πόδεσσιν ἐφέσπετο παρθένος Ἥρῳ,
 αἰάπερ οὐκ ἐθέλουσα, τόσῃν δ' ἀνενείκατο φωνῇν,
 θηλυτέροις ἐπέεσσιν ἀπειλείουσα Λεάνδρῳ· [χεῖς;
 Ξεῖνε, τί μαργαίνεις; τί με, δύσμορε, παρθένον ἐλ-
 ἄλῃν δεῦρο κέλευθον· ἐμὸν δ' ἀπόλειπε χιτῶνα.
 125 Μῆνιν ἐμῶν ἀλέεινε πολυκτεάνων γενετήρων.
 Κύπριδος οὐ σοὶ εἴκοις θεῆς ἱέρειαν ἀφάσσειν·
 παρθενικῆς ἐπὶ λέκτρον ἀμήχανόν ἐστιν ἰκέσθαι.
 Τοῖα μὲν ἠπειλήσεν, εἰκότα παρθενικῇσιν.
 Θηλείης δὲ Λεάνδρος ἐπεὶ κλύεν οἴστρον ἀπειλῆς,
 130 ἔγνω πειθομένων σημῆϊα παρθενικάων.
 Καὶ γὰρ δέ· ἡϊθέοισιν ἀπειλείωσι γυναῖκες,
 κυπριδίων δάρων αὐτάγγελοί εἰσιν ἀπειλαί.
 Παρθενικῆς δ' εὐδομον, εὐχρουν αὐγένα κύσας
 τοῖον μῦθον εἶπε πόθου βεβόλημένος οἴστρον·
 135 Κύπρι φίλῃ μετὰ Κύπριν, Ἀθηναίῃ μετ' Ἀθήνην,
 οὐ γὰρ ἐπιχθονίης ἴσῃν καλέω σε γυναίξιν,
 ἀλλὰ σε θυγατέρεςσι Διὸς Κρονίωνος εἴσκω·
 ὀλβιος, ὅς σ' ἐφύτευσε, καὶ ὀλβίη, ἣ τέκε, μήτηρ,
 γαστήρ, ἣ σ' ἐλόχευσε, μακαρτάτη. Ἀλλὰ λιτάων
 140 ἡμετέρων ἐπάκουε, πόθῳ δ' οἴκτειρον ἀνάγκην.
 Κύπριδος ὡς ἱέρεια μετέμειπε Κύπριδος ἔργα.
 Δεῦρ' ἴθι, μυστιπόλευε γαμήλια θεσμὰ θεαίνης·
 παρθένον οὐκ ἐπέοικεν ὑποδρήσσειν Ἀφροδίτῃ,
 παρθενικαῖς οὐ Κύπρις ἰαίνεται. Ἦν δ' ἐβελήτης
 145 θεσμὰ θεῆς ἐρόντα καὶ ὄργια πιστὰ δαῖναι,
 ἔστι γάμος καὶ λέκτρα. Σὺ δ', εἰ φιλέεις Κυθέρειαν,
 θελξινῶν ἀγάπαζε μελίφρονα θεσμὸν ἐρώτων,
 σὸν δ' ἰκέτην με κόμιζε καὶ, ἣν ἐβέλῃς, παρακώτην,
 τόν σοι Ἑρως ἤγρευσε νείκεα βελέεσσι κιχῆσας.
 150 Ὡς θρασὺν Ἡρακλῆα θεὸς χρυσὸν ἔρατις Ἑρμῆς
 θητεύειν ἐκόμιζεν Ἰαρώανην ποτὶ νόμῳ.
 Σοὶ δέ με Κύπρις ἔπειπε, καὶ οὐ σοφὸς ἤγαγεν Ἑρμῆς.
 Παρθένος οὐ σε λείληθεν ἀπ' Ἀρχαδίας Ἀταλάντη,

tacite pedibus incessit et e regione constitit puellæ.
 Oblique autem intuens dolosos torquebat oculos,
 nutibus mutis seducens mentem puellæ.
 Ipsa vero, ut sensit amorem dolosum Leandri,
 gavisæ est suam ob pulcritudinem; tacite vero et ipsa
 sæpe gratam suam occuluit faciem,
 nutibus occultis clami-nuntians Leandro,
 et rursus eam acclinavit. Ille vero intus animo gaudebat,
 quod desiderium suum senserit neque renuerit puella.
 Dum igitur Leander quærebat occultam horam,
 lucem contrahens descendit ad occasum dies,
 e regione autem adparuit umbrosa Hesperus stella
 Sed ipse audacter adibat prope puellam,
 ut vidit atratas ingruentes tenebras:
 tacite quidem premens roseos digitos puellæ,
 ex-imo suspirabat vehementer; illa vero silentio,
 tanquam irascens, roseam retraxit manum.
 Ut vero amatæ sensit remissos nutus puellæ,
 audaci manu artificiosam traxit tunicam
 extrema venerandi ducens ad penetralia templi.
 Pigris autem pedibus sequebatur virgo Hero,
 tanquam nolens, talemque emisit vocem
 femineis verbis minans Leandro:
 Hospes, quid insanis? quid me, infelix, virginem tra-
 his?] alia ito via, ineamque remitte vestem.
 Iram meorum evita locupletum parentum.
 Cypriæ non te decet deæ sacerdotem contrectare;
 virginis ad lectum nullo pacto licet pervenire.
 Talia quidem minata est, convenientia virginibus.
 Feminearum autem Leander ubi audivit furorem minarum,
 cognovit persuasarum signa virginum.
 Etenim quum juvenibus minantur femine,
 venerearum consuetudinum nuntia sunt minæ.
 Virginis autem odoratam pulchri-coloris cervicem osculatus
 tale verbum dixit desiderii ictus furore:
 Venus cara post Venerem, Minerva post Minervam,
 non enim terrestribus aequalem voco te mulieribus,
 sed te filiabus Jovis Saturnii comparo;
 beatus, qui te genuit, et beata, quæ peperit, mater,
 venter, qui te enixus est, beatissimus. Sed preces
 nostras exaudi, amorisque miserere necessitatis.
 Veneris utpote sacerdos exerce Veneris opera.
 Huc ades, mysterio-initiare nuptialibus legibus deæ:
 virginem non decet ministrare Veneri,
 virginibus non Cypria gaudet Si vero volueris
 instituta deæ amabilia et cerimonias veras scire,
 sunt nuptiæ et lecti. Tu autem, si amas Venerem,
 mulcentium-mentem amplectere suavem legem amorum,
 tuumque servum supplicem me accipe et, si velis, conjugem,
 quem tibi Cupido venatus est suis sagittis assecutus.
 Sic audacem Herculem celer auream-gestans-virgam Mer-
 curius] servitum duxit Iardaniam ad puellam.
 Tibi vero me Cypria misit, neque sapiens adduxit Mercu-
 rius.] Virgo non te latet ab Arcadia Atalanta,

ἥ ποτε Μελανίωνος ἐρασσαμένου φύγεν εὐνήν,
 135 παρθενίης ἀλέγουσα· χολωσαμένης δ' Ἀφροδίτης,
 τὸν πάρος οὐκ ἐπόθησεν, ἐνὶ κραδίῃ θέτο πάσῃ.
 Πείθεο καὶ σὺ, φίλῃ, μὴ Κύπριδι μῆνιν ἐγείρης.
 Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀναινομένης φρένα κούρης,
 θυμὸν ἐρωτοτόχοισι παραπλάγχας ἐνὶ μύθοις.
 160 Παρθενικὴ δ' ἄφθογγος ἐπὶ χθόνα πῆξεν ὀπωπῇν,
 αἰδοῖ ἐρυθριώσαν ὑποκλέπτουσα παρείην,
 καὶ χθονὸς ἔξεεν ἄκρον ὑπ' ἔλκεσιν, αἰδομένη δὲ
 πολλάκις ἀμφ' ὤμοισιν ἐὼν συνέεργε χιτῶνα.
 Πειθοῦς γὰρ τὰδε πάντα προάγγελα, παρθενικῆς δὲ
 165 πειθομένης ποτὶ λέκτρον ὑπόσχεσις ἐστὶ σιωπῇ
 Ἥδῃ καὶ γλυκύπικρον ἐδέξατο κέντρον ἐρώτων,
 θέριμτο δὲ κραδίην γλυκερῶ πυρὶ παρθένος Ἡρώ,
 κάλλει δ' ἱμερόεντος ἀνεπτοίγητο Λεάνδρου.
 Ὅφρα μὲν οὖν ποτὶ γαῖαν ἔχεν νεύουσαν ὀπωπῇν,
 170 τόφρα δὲ καὶ Λειάδρος ἐρωμανέεσσι προσώποις
 οὐ κάμειν εἰσορούον ἀπαλόχρουν αὐχένα κούρης.
 Ὅφρ' δὲ Λειάδρῳ γλυκερὴν ἀνενείκατο φωνήν
 αἰδοῦς ὑγρὸν ἔρευλος ἀποστάζουσα προσώπου·
 Ξεῖνε, τοῖς ἐπέεσσι τάχ' ἂν καὶ πέτρον ὀρίναις·
 175 τίς σε πολυπλανέων ἐπέων ἐδίδαξε κελεύθους;
 οἱ μοι! τίς σ' ἐκόμισσεν ἐμὴν ἐς πατρίδα γαῖαν;
 Ταῦτα δὲ πάντα μάτην ἐφθέγγασα· πῶς γὰρ ἀλήτης
 ξείνος ἐὼν καὶ ἄπιστος, ἐμῇ φιλότῃ μιγείης;
 Ἀμφαδὸν οὐ δυνάμεσθα γάμοις δόλοισι πελάσσαι·
 180 οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκέεσσιν ἐπεύαδεν· ἦν δ' ἐβελήσης
 ὡς ξείνος πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μέμνειν,
 οὐ δύνασαι σκοτόεσσαν ὑποκλέπτειν Ἀφροδίτην.
 Γλῶσσα γὰρ ἀνθρώπων φιλοκέρτομος· ἐν δὲ σιωπῇ
 ἔργον ὅπερ τελέει τις, ἐνὶ τριόδοισιν ἀκούει.
 145 Εἰπέ δὲ, μὴ κρύψῃς, τὸν οὖνομα καὶ σέο πάτρην.
 Οὐ γὰρ ἐμὸν σε λήληθεν, ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Ἡρώ.
 Πύργος δ' ἀμφιβόητος ἐμὸς δόμος οὐρανομήκης,
 ὧ ἐνὶ ναιετάουσα σὺν ἀμφοτέρω τινὶ μούνῃ
 Σησιτιάδος πρὸ πόλης ὑπὲρ βαθυκύμονας ὄχλους
 190 γείτονα πόντον ἔχω στυγεραῖς βουλήσι τοκῶν.
 Οὐδὲ μοι ἐγγὺς ἔσιν ὁμήλικες, οὐδὲ χορεῖαι
 ἡϊθέων παρέασιν· αἰεὶ δ' ἀνὰ νύκτα καὶ Ἡῶ
 ἐξ ἁλὸς ἡνεμόεντος ἐπιθρέμει οὐασιν ἡχή.
 Ὡς φαιμένη ῥοδέην ὑπὸ φάρει κλέπτε παρείην,
 195 ἔμπαλιν αἰδομένη, σφετέροις δ' ἐπεμέμεφετο μύθοις.
 Λειάδρος δὲ πόθου βεβολημένος ὁξεί κέντρῳ
 φράζετο, πῶς κεν ἔρωτος ἀεθλεύσειεν ἀγῶνα.
 Ἄνδρα γὰρ αἰολόμητις Ἔρως βελέεσσι δαμάσας
 καὶ πάλιν ἀνέρος ἔλκος ἀκέσσεται· οἷσι δ' ἀνάσσει,
 200 αὐτὸς δὲ πανδοχάτῳ βουληφόρος ἐστὶ βροτοῖσιν.
 Αὐτὸς καὶ ποθέοντι τότε χραίσμησε Λεάνδρῳ.
 Ὅφρ' δ' ἀλαστήσας πολυμήχανον ἔννεπε μῦθον·
 Παρθένη, σὺν δὲ ἔρωτα καὶ ἄγριον οἶδμα περήσω,
 εἰ πυρὶ παφλαζοῖτο καὶ ἄπλοον ἔσσειται ὕδωρ.
 205 Οὐ τρομέω βαρὺ χεῦμα τέην μετανεύμενος εὐνήν,
 οὐ βρόμον ἡχέεντα περιπτώσοιμι θαλάσσης.
 Ἄλλ' αἰεὶ κατὰ νύκτα φορέυμενος ὑγρὸς ἀκοίτης

quæ olim Milanionis amantis fugit cubile,
 virginitatem curans; irata autem Venere,
 quem prius non amavit, eum in corde posuit toto.
 Persuadere et tu, cara, ne Veneri iram excites.
 Sic fatus persuadendo-flexit recusantis mentem puellæ,
 animum amorem-parentibus seducens (in) verbis.
 Virgo autem tacita in terram defixit oculos,
 pudore rubefactam abscondens genam,
 et terræ radebat summum subter vestigia, pudibunda autem
 sæpe circa humeros suam contraxit vestem.
 Persuasionis enim hæc omnia prænuntia; virginis autem
 persuasæ ad lectum promissio est silentium.
 Jam et suavamarum susceperat stimulum amorum,
 urebatur autem cor dulci igne virgo Hero,
 pulcritudineque gratiosi stupescebat Leandri.
 Quando igitur in terram habebat inclinos oculos.
 tum et Leander amore-furentibus oculis
 non defatigabatur spectando teneræ-cutis cervicem puellæ.
 Tandem autem Leandro suavem emisit vocem Hero
 verecundiæ madidum ruborem stillans a-facie:
 Hospes, tuis verbis fortasse et lapidem moveas.
 Quis te fallentium verborum docuit vias?
 hei mihi! quis te duxit meam in patriam terram?
 Hæc vero omnia frustra locutus-es: quomodo enim, vagus
 hospes existens et incertus, meo amori miscearis?
 Palam non possumus nuptiis legitimis jungi;
 non enim meis parentibus id placuit; si autem voles
 ut hospes vagahundus mea in patria manere,
 non potes oblectam celare Venerem.
 Lingua enim hominum amans-conviciorum: in silentio
 autem] opus quod perficit aliquis, in triviis audit.
 Dic vero, ne celes, tuum nomen et tuam patriam.
 Non enim meum te latet: mihi vero nomen inclytum Hero.
 Turris autem circumsona mea domus ad-cælum-tendens,
 in qua habitans cum ancilla quadam sola
 Sestiensem ante urbem super profundas-ondas-habentia
 littora] vicinum pontum habeo odiosis consiliis parentum.
 Neque me prope sunt æquales, neque choreæ
 juvenum adsunt; sed semper noctu et interdiu
 ex mari ventoso insonat auribus sonitus.
 Sic fata roseam sub veste celabat genam
 rursus pudefacta, suaque increpabat verba.
 Leander autem cupidinis percussus acuto stimulo
 cogitabat, quomodo amoris certaret certamen.
 Virum enim variis-consiliis Amor sagittis domans
 etiam rursus viri vulnere medetur; quibus vero dominatur,
 ipse omnium-domitor consiliarius est mortalibus.
 Ipse etiam ardenti tunc auxiliatus-est Leandro.
 Tandem igitur ingemens solers dixit verbum:
 Virgo, tuum propter amorem etiam asperam undam
 transibo,] etsi igni ferveat et innavigabilis fuerit aqua.
 Non tremo gravem undam tuum adiens cubile,
 non fremitum sonantem exhorresco maris.
 Sed semper per noctem vectus madidus maritus

νήξομαι Ἑλλήσποντον ἀγάρρουν· οὐχ ἕκαθεν γὰρ
ἀντία σεῖο πόλης ἔχω πτολίεθρον Ἀβύδου.

210 Μοῦνον ἐμοί τινα λύχρον ἀπ' ἡλιβάτου σέο πύργου
ἐκ περάτης ἀνάφαινε κατὰ κνέφας, ὅφρα νοήσας
ἔσσομαι ὀλκὰς Ἑρωτος ἔχων σέθεν ἀστέρα λύχρον.
Καί μιν ὀπιπτεύων δύντ' ὄψομαι οὔτε Βοώτην,
οὐ θρασὺν Ὀρίωνα καὶ ἄβροχον ὀλκὸν Ἀμάξης·
215 πατρίδος ἀντιπόροιο ποτὶ γλυκὺν ὄρμον ἰκοίμην.
Ἄλλὰ, φίλη, περὺλαζο βαρυπνεύοντας ἀήτας,
μή μιν ἀποσβέσωσι, καὶ αὐτίκα θυμὸν ὀλέσσω,
λύχρον, ἐμοῦ βιότοιο φασσφόρον ἡγεμονῆα.

Εἰ ἔτεδ' ὃ ἐθέλεις ἐμὸν οὔνομα καὶ σὺ δαΐναι,
220 οὔνομά μοι Λεῖανδρος, εὔστεφάνου πόσις Ἡρώς.
Ὡς οἱ μὲν κρυφίοισι γάμοις συνέθεντο μιγῆναι,
καὶ νυχτὴν φιλότητα καὶ ἀγγελίην ὑμεναίων
λύχρου μαρτυρήσιν ἐπιστώσαντο φυλάξειν,
ἡ μὲν φῶς τανύειν, ὃ δὲ κύματα μακρὰ περῆσαι.

225 Παννυχίδας δ' ἀνύσαντες ἀκοιμήτων ὑμεναίων
ἀλλήλων ἀέκοντες ἐνοσφίσθησαν ἀνάγκη,
ἡ μὲν ἐδ' οὔ ποτὶ πύργον, ὃ δ' ὄφρ' ἀνὰ νύκτα
μή τι παραπλάζοιτο, λαβὼν σημήϊα πύργου,
πλῶε βαθυκρήτιδος ἐπ' εὐρέα δῆμον Ἀβύδου.

230 Παννυχίων δ' ὁάρων κρυφίους ποθέοντες ἀέθλους
πολλάκις ἤρσαντο μολεῖν θαλαμηπόλον ὄφρ' ἔνν.

Ἦδη κυανόπεπλος ἀνέδραμε Νυκτὸς οὐμίχλη
ἀνδράσιν ὕπνον ἄγουσα, καὶ οὐ ποθέοντι Λεάνδρῳ·
ἀλλὰ πολυφλοίσβοιο παρ' ἡϊόνεσσι θαλάσσης

235 ἀγγελίην ἀνέμιμνε φαεινομένην ὑμεναίων
μαρτυρίην λύχρῳ πολυκλαύστοιο δοκεύων,
εὐνῆς τε κρυφίης τηλεσκόπον ἀγγελιώτην.

Ὡς δ' ἴδε κυανέης λιποφειγγέα νυκτὸς οὐμίχλην
Ἡρῶ, λύχρον ἔφαινε· ἀναπτομένοιο δὲ λύχρου,

240 θυμὸν Ἑρῶς ἐφλέξεν ἐπείγομένοιο Λεάνδρου·
λύχρῳ καιομένῳ συνεκαίετο· παρ δὲ θαλάσσης
μαινομένων ῥοθίων πολυηγέα βόμβον ἀκούων
ἔτρεψε μὲν τοπρῶτον, ἔπειτα δὲ θάρσος αἰείρας
τοίοισι προσέλεκτο παρηγορέων φρένα μύθοις· [σης

245 Δεινὸς Ἑρῶς, καὶ πόντος ἀμελιχρὸς· ἀλλὰ θαλάσ-
ς ἐστὶν ὕδωρ, τὸ δ' Ἑρωτος ἐμὲ φλέγει ἐνδόμυχον πῦρ.
Δάξο πῦρ, κραδίη, μὴ δειδίθι νήχυτον ὕδωρ.
Δεῦρό μοι εἰς φιλότητα· τί δὴ ῥοθίων ἀλεγίζεις;
ἀγνώσσεις, ὅτι Κύπρις ἀπόσπορος ἐστὶ θαλάσσης

250 καὶ κρατεῖ πόντοιο καὶ ἡμετέρων ὀδυνῶν;

Ὡς εἰπὼν μελέων ἐρατῶν ἀπεδύσατο πέπλον
ἀμφοτέραις παλάμησιν, ἐπ' ὃ ἐσφιγξε καρήνῳ,
ἡϊόνος δ' ἐξῶρτο, δέμας δ' ἐβρίψε θαλάσσης.

Λαμπομένου δ' ἐσπευδεν αἰεὶ κατεναντία λύχρου,
255 αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, αὐτόστολος, αὐτόματος νῆυς.

Ἡρῶ δ', ἡλιβάτοιο φασσφόρος ὑψόθι πύργου,
λευγαλέης αὐρῆσιν ὅθεν πνεύσειεν ἀήτης,
φάρεϊ πολλάκι λύχρον ἐπέσκεπεν, εἰσόχε Σηστοῦ
πολλὰ καμὼν Λεῖανδρος ἔβη ποτὶ ναύλοχον ἀκτῆν.

260 Καί μιν ἐδ' οὔ ποτὶ πύργον ἀνήγαγεν· ἐκ δὲ θυράων
νυμφίον ἀσθμαίνοντα περιπτύξασα σιωπῇ,

natabo per-Hellespontum valde-fluentem : non longe enim
e-regione tuæ urbis habeo oppidum Abydi.

Tantum mihi quendam lychnum ab excelsa tua turri
e regione ostende per tenebras, ut illum intuens
sim navis Amoris habens tuum stellam lychnum.

Et ipsum observans occidentem spectabo neque Booten,
non asperum Orionem et non-immadescensem tractum
Plaustrī :] patriæ oppositæ ad dulcem portum veniam.

Sed, cara, cave graviter-flantes ventos,
ne ipsum exstinguant, et statim animam perdam,
lychnum, meæ vitæ luciferum ducem.

Si vere autem vis meum nomen et tu scire,
nomen mihi Leander, pulcre-coronatæ conjux Herus.

Sic hi quidem clandestinis nuptiis constituebant misceri,
et nocturnum amorem et nuntium nuptiarum
lychni testimoniis pacti-sunt servare
illa quidem lucernam extendere, hic autem undas latas
transire.] Pervigilia autem exsecuti insomnium nuptiarum
a-se inviti separati-sunt necessitate,
ea quidem suam ad turrim, hic autem, tenebrosam pe-
noctem] ne-quid erraret, capiens signa turris
natabat profunde-fundatæ ad magnum populum Abydi.

Nocturnarum vero consuetudinum clandestina desideran-
tes certamina] sæpe optarunt, ut-venirent thalamum-ornam-
tes tenebræ.] Jam atrata surrexit Noctis caligo
viris somnum allerens, at non ardenti Leandro;

sed is multifremi apud littora maris
nuntium opperiebatur lucentem nuptiarum,
signum lychni lugubris observans
lectique clandestini procul-speculantem nuntium.

Ut vero vidit nigræ luminis-expertem noctis caliginem
Hero, lychnum ostendit : accenso vero lychno
animum Amor ussit festinantis Leandri ;

lychno ardente una-ardebat : ad mare autem
insanarum undarum multisonum fremitum audiens
tremebat quidem primo, postea vero audaciam attollens
talibus adloquebatur exhortans mentem verbis :

Gravis Amor et mare inplacabile : sed maris
est aqua, Amoris vero me urit intestinus ignis.

Assume ignem, cor, ne time effusam aquam.

Ades mihi ad amorem ; cur fluctus curas ?

ignorasne, quod Cypria nata sit e-mari,
et dominetur ponto et nostris doloribus ?

Sic fatus membris amabilibus exiit vestem.

ambabus manibus suoque adstrinxit capiti,

littoreque exsiluit corpusque dejecit in-mare.

Splendentem vero festinabat sempor adversus lychnum
ipse (existens) remex, ipse-classis, ipse-sibi navis.

Hero autem alta lucifera in turri,
perniciosis auris undecunque spirabat ventus,
veste sæpe lychnum tegebat, donec Sesti
multum fatigatus Leander venit ad portuosum litus.

Et ipsum suam ad turrim deduxit ; ante fores vero
sponsum anhelantem complexa silentio,

ἀρροκόμους βαθυμίγγας ἔτι στάζοντα θαλάσσης,
 ἦγαγε νυμφοκόμοιο μυχοὺς ἐπὶ παρθενεῶνος,
 καὶ χροὰ πάντα καθήρε, δέμας δ' ἔχρειεν ἐλαίῳ
 215 εὐόδῳ, ῥοδέῳ, καὶ ἀλίπνον ἐσέβασεν ὀδμήν.
 Εἰσέτι δ' ἀσθμαίνοντα βαθυστρώτοις ἐνὶ λέκτροις
 νυμφίον ἀμφιγυθεῖσα φιλήνορας ἴαχε μύθους·
 Νυμφίε, πολλὰ μόγησας, ἃ μὴ πάθε νυμφίος ἄλλος,
 νυμφίε, πολλὰ μόγησας· ἄλις νύ τοι ἄλμυρον ὕδωρ
 270 ὀδμή τ' ἰγθύεσσα βραρυδόρπουο θαλάσσης·
 δεῦρο, τεοὺς ἰδρωτάς ἐμοῖς παρακίθεο κόλποις.
 Ὡς ἡ μὲν τὰδ' ἔειπεν· ὃ δ' αὐτίκα λύσατο μίτρην,
 καὶ θεσμῶν ἐπέβησαν ἀριστονόου Κυβερεΐης.
 Ἦν γάμος, ἀλλ' ἀγόρευτος· ἔην λέγρος, ἀλλ' ἄτερ ὕ-
 275 οῦ Ζυγίην Ἥρην τις ἐπευφήμησεν αἰνός· [μῶν·
 οὐ δαΐδων ἥστραπτε σέλας θαλαμηπόλον εὐνήν·
 οὐδὲ πολυσκάρθμω τις ἐπεσχίρτησε χορείη,
 οὐχ ὑμέναιον αἶεσε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ·
 ἀλλὰ λέγρος στορέεσσα τελεσσιγάμοισιν ἐν ὥραις
 280 Σιγῇ παστὸν ἐπηξεν, ἐνυμφοκόμησε δ' Ὀμίλῃ,
 καὶ γάμος ἦν ἀπάνευθεν αἰδομένων ὑμεναίων.
 Νῦξ μὲν ἔην κείνοισι γαμοστόλος, οὐδέ ποτ' Ἦώς
 νυμφίον εἶδε Λεάνδρον ἀριγνώτοις ἐνὶ λέκτροις·
 νήχετο δ' ἀντιπόροιο πάλιν ποτὶ δῆμον Ἀβύδου
 285 ἐννυχίων ἀκόρητος ἔτι πνεύων ὑμεναίων.
 (285) Ἦρῳ δ' ἔλκεσιπέπλος, ἐοὺς λήθουσα τοκῆς,
 παρθένος ἡματίη, νυχίη γυνή. Ἀμρότεροι δὲ
 πολλάκις ἡρήσαντο κατελθέμεν ἐς οὓσιν Ἦώ.
 Ὡς οἱ μὲν φιλότῃτος ὑποκλέπτοντες ἀνάγκην
 290 κρυπταδίη τέρποντο μετ' ἀλλήλων Κυβερεΐη.
 (290) Ἀλλ' ὀλίγον ζώσκον ἐπὶ χρόνον, οὐδ' ἐπὶ δὴρὸν
 ἀλλήλων ἀπόναντο πολυπλάγκτων ὑμεναίων·
 ἀλλ' ὅτε παγγήεντος ἐπήλυθε χεῖματος ὥρη
 φρικαλέας δονέουσα πολυστροφάλιγγας ἀέλλας,
 295 βένθεα δ' ἀστήρικτα θεμειλιά ὅ' ὑγρὰ θαλάσσης
 (295) χειμέριοι πνεύοντες αἰὲ στυγέλιζον αἴηται,
 λαίλαπι μαστίζοντες ὅλην ἄλαν τυπτομένης δὲ
 ἤδη νῆα μέλαιναν ἀνέλκυσε διγυράδι χέρσιν
 χειμερίην καὶ ἄπιστον ἄλυσκάζων ἄλα ναύτης.
 300 Ἀλλ' οὐ χειμερίης σε φόβος κατέρυκε θαλάσσης,
 (300) καρτερόθυμε Λεάνδρε· διακτορή δέ σε πύργου,
 ἡθάρσα σημαίνουσα φασγορίην ὑμεναίων,
 μαινομένης ὄτρυνεν ἀφειδότηντα θαλάσσης,
 νηλεῖς καὶ ἄπιστος. ὦφελλε δὲ οὖσμορος Ἦρῳ
 305 χεῖματος ἱσταμένῳ μῖναι ἀπάνευθε Λεάνδρου
 (305) μηκέτ' ἀναπτομένη μινυώριον ἀστέρα λέκτρων.
 Ἀλλὰ πόθος καὶ μοῖρα βιήσατο· θελγομένη δὲ
 Μοιράων ἀνέφαινε, καὶ οὐκέτι δαλὸν Ἐρώτων.
 Νῦξ ἦν, εὐτε μάλιστα βαρυπνεύοντες αἴηται,
 310 χειμερίαις πνοήσιν ἀκοντίζοντες αἴηται,
 (310) ἄθρόον ἐμπίπτουσιν ἐπὶ βρηγμῖνι θαλάσσης.
 Δῆ τότε καὶ Λεάνδρος ἐθήμονος ἐλπίδι νύμφης
 δυσχελᾶδων πεφόρητο θαλασσαίων ἐπὶ νώτων.
 Ἦδη κύματι κύμα κυλίνδετο, σύγγυτο δ' ὕδωρ·
 315 αἰθέρι μίσγετο πόντος· ἀνέγχετο πάντοθεν ἡλῆ

spumeas-ex-capillis guttas adhuc stillantem maris,
 duxit sponsam-ornantis ad penetralia virginis-cubiculi,
 et cutem totam abstersit, corpusque unxit oleo

bene-olenti, roseo, et mare-spirantem exstinxit odorem.
 Adhuc autem anhelantem alte-stratis in lectis
 sponsum circumfusa blanda clamabat verba :

Sponse, multa tulisti, quæ non passus est sponsus alius,
 sponse, multa tulisti : satis nunc tibi salsæ aquæ
 odorisque piscosi graviter-fremetis maris :
 agedum, tuos sudores meo deponere in-sinu.

Sic ea quidem hæc locuta est; ille vero statim solvit
 zonam,] et leges iniierunt benevolæ Cytherææ.

Erant nuptiæ, sed sine-chorcis; erat lectus, sed sine-hy-
 mnis;] non jugalem Junonem quisquam invocavit poeta;
 non tædærum illuminabat splendor nuptialem lectum;
 neque peragili quisquam saltavit chorea,

non hymenæum cantavit pater et veneranda mater;
 sed lectum sternens perficientibus-nuptias in horis
 Silentium thalamum construxit, sponsamque-ornavit Ca-
 ligo,] et nuptiæ erant absque cantatis hymenæis.

Nox quidem erat illis nuptiarum-ornatrix, neque unquam
 Aurora]sponsum vidit Leandrum valde-notis in lectis :
 natabat autem oppositæ rursus ad populum Abydi
 nocturnos insatiatus adhuc spirans hymenæos :

Hero autem longa-induta-veste, suos latens parentes
 virgo interdiu, noctu erat mulier : utrique autem
 sæpe optarunt, ut-descenderet ad occasum dies.

Sic hi quidem amoris abscondentes necessitatem
 occulta delectabantur inter-se Venere.

Sed exiguum vixerunt tempus, nec diu
 invicem fruebantur multivagis nuptiis.

Sed quando pruinosæ venit hiemis hora
 horrendas commovens multarum-vortiginum procellas,
 profunditates instabiles fundamentaque madida maris
 hiemales spirantes semper quassabant venti
 turbine verberantes totum mare : vapulante autem eo
 jam navem nigram subduxit utramque in terram
 hiemale et perfidum vitans mare nauta.

Sed non hiberni te timor coercetabat maris,
 magnanime Leander : nuntius vero te turris,
 consuetam monstrans lucem nuptiarum,
 furentis impulit securum maris,
 crudelis et perfidus. Debebat autem infelix Hero
 hieme instante manere sine Leandro
 non-amplius accendens brevis-temporis stellam lecti.
 Sed amor et fatum cogebat; allecta autem amore
 Parcarum ostendebat, non amplius facem Amorum.

Nox erat, quum maxime spirantes venti,
 hiemalibus flatibus jaculantes venti,
 cunctim irruunt in littus maris.

Jam tunc etiam Leander consuetæ spe sponsæ
 valde-sonanti ferebatur maris in dorso.

Jam ab-unda unda volvebatur, accumulabatur vero aqua;
 ætheri miscebatur pontus; concitabatur undique fremitus

(316) μαρναμένων ανέμων· Ζεφύρῳ δ' ἀντέπνεεν Εὐρος,
καὶ Νότος ἐς Βορέην μεγάλας ἀφέηκεν ἀπειλάς·
καὶ κτύπος ἦν ἀλίαςτος ἐρισμαράγοιο θαλάσσης.
Αἰνοπαθὴς δὲ Λεάνδρος ἀκηλήτοις ἐνὶ δίναις
320 πολλάκι μὲν λιτάνευσε θαλασσαῖην Ἀφροδίτην,
(320) πολλάκι δ' αὐτὸν ἀναχτα Ποσειδάωνα θαλάσσης·
Ἀτθίδος οὐ Βορέην ἀμνήμονα κάλλιπε νύμφης·
ἀλλὰ οἱ οὐτις ἄρηγεν, Ἔρως δ' οὐκ ἤρκεσε Μοίρας.
Πάντοθι δ' ἀγρομένοιοι δυσαντέϊ κύματος ὄρμη
326 τυπτόμενος πεφόρητο, ποδῶν δὲ οἱ ὤκλασεν ὄρμη,
(326) καὶ σθένος ἦν ἀδόνητον ἀκοιμήτων παλαμῶν.
Πολλὴ δ' αὐτόματος χύσις ὕδατος ἔρβρε λαιμῷ,
καὶ ποτὸν ἀχρήϊστον ἀμαιομαχέτου πῖεν ἄλμης·
καὶ δὴ λύχνον ἀπιστον ἀπέσβεσε πικρὸς ἀήτης,
330 καὶ ψυχὴν καὶ ἔρωτα πολυτλήτοιο Λεάνδρου.
(330) Ἡ δ', ἔτι ζηθύνοντος, ἐπ' ἀγρύπνοις ὀπωπαῖς
ἵστατο κυμαίνουσα πολυκλαύτοις μερίμναις.
Ἦλυθε δ' Ἡριγένεια, καὶ οὐκ ἴδε νυμφίον Ἡρώ.
Πάντοθι δ' ὄμμα τίταινεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
336 εἶπου ἐσαθρήσειεν ἀλώμενον δν παρακοίτην,
(336) λύχνου σβεννυμένοιο. Παρὰ κρηπίδα δὲ πύργου
θρυπτόμενον σπιλάδεσσιν ὄτ' ἔδρακε νεκρὸν ἀκοίτην,
δαίδαλέον ῥήξασα περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
ζοιζηδὸν προκάρηνος ἀπ' ἡλιβάτου πέσε πύργου.
340 Καὶ δ' Ἡρὼ τέθνηκεν ἐπ' ὀλλυμένῳ παρακοίτῃ,
(340) ἀλλήλων δ' ἀπόναντο καὶ ἐν πυμάτῳ περ ὀλέθρῳ.

pugnantium ventorum : Zephyro enim contra-spirabat
Eurus] et Notus in Boream magnas immisit minas ;
et fragor erat continuus valde-strepentis maris.
Gravia-passus autem Leander implacabilibus in gurgitibus
saepè quidem precabatur marinam Venerem ,
saepè autem ipsum regem Neptunum maris ;
Atthidis non Boream immemorem reliquit nymphae :
sed ipsi nullus auxiliatus-est, Cupido autem non coercuit
Parcas.] Undique autem accumulati male-obvio fluctus
impetu] percussus ferebatur, pedum autem ei defecit vigor,
et vis fuit immobilis non-quiescentium manuum.
Multa autem spontanea effusio aquae fluebat in-guttur ,
et potum nequam impetuosì potavit salsi-marìs :
et jam lychnum perfidum exstinxit amarus ventus ,
et animam et amorem multum-passi Leandri.

Illa autem, eo adhuc morante, vigilibus oculis
stabat fluctuans luctuosis curis.

Venit autem Aurora, et non vidit sponsum Hero.

Ubique autem oculos dirigebat in lata dorsa maris
sicubi conspiceret errantem suum maritum ,
lychno exstincto. Apud fundamentum vero turris
dilaniatum scopulis ut vidit mortuum maritum ,
artificiosam dirumpens circa pectora tunicam
violenter præceps ab excelsa cecidit turri.

At Hero periit super mortuo marito ,
se-invicem vero fructi-sunt etiam in ultima perniciæ.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

A.

Ἀσδος, ἡ, Asiæ urbs ad Hellespontum e regione Sesti, 4, 16; Leandri patria, 21, 26, 28 (Ἀσδοῦσι); ejus cives Sestum profecti sunt Veneris festum celebraturi, 50; 209; huc Leander ante lucem revertebatur nocte in Herus concubitu transacta, 229, 283.

Ἀδωνις, ιδος, ὁ, Adonis, cui Venerique festos dies Sesti agebant, 43.

Ἀθηναίη, ἡ, 135; vid. Ἀθήνη.

Ἀθήνη et Ἀθηναίη, ἡ, Minerva, 135.

Αἰμονίη, ἡ, Hæmonia, i. e. Thessalia. Inde homines Sestum confluerunt festo Veneris interfuturi, 46.

Ἀμαξα, ης, ἡ, Plaustrum sidus (Septentrio), 214.

Ἀρκαδίη, ης, ἡ, Arcadia, Atalantæ patria, 153.

Ἀταλάντη, ης, ἡ, Milanionem maritum, quem antea repudiaverat, dein Venere irata amore complexa est ardentissimo, 153, sqq.

Ἀτθίς, ιδος, ἡ, adj. fem., Atthis, Attica; νόμῃ, virgo Attica, Orithyia, (e Borea mater Calais ac Zethæ), 321; conf. Βορέης.

Ἀφροδίτη, ἡ, Venus, 6; cujus sacerdos Hero erat, 31, 66, 68; sacrificiis sæpe placata ab Hero, 38; cui festum celebrabatur Sesti, 42 sqq.; 143; Atalantæ irata, 155; 182; e mari orta, 249; ejus auxilium Leander implorat trans Hellespontum procellis agitatum, 319.

B.

Βορέης, ὁ, Boreas ventus, 316; a Leandro Hellespontum procellosum tranante invocatus et de amoribus Orithyiae admonitus, 321.

Βωώτης, ὁ, Bootes stella, 213.

E.

Ἑλλήσποντος, ὁ, Hellespontus, quem se nando trajecturum Leander promittit puellæ amatæ, 208.

Ἑρμῆς, ὁ, Mercurius, Herculem ad Omphalen duxit, 150, 152.

Ἔρως, ωτος, ὁ, Amor, Hero ac Leandrum sagittis suis vulnerat, 17 sqq.; libamentis ab Hero sæpe placatus, 39, 149, 197; vulneribus, quæ inflixit, ipse medetur auxiliando amantibus, 198 sqq.; 212, 240, 245, 246, 322; oi Ἐρωτες, Amores, 307.

Ἑσπερος, ὁ, Hesperus stella, 111.

Εὐρος, ὁ, Eurus ventus, 315.

Z.

Ζεὺς, Διὸς, ὁ, Juppiter, 8, 137.

Ζέφυρος, ὁ, Zephyrus ventus, 315.

Ζυγίη, ἡ, Jugalis, epitheton Junonis pronubæ, 275.

H.

Ἡρακλῆς, ἥρος, ὁ, Hercules, a Mercurio ductus ad Omphalen, cui serviret, 150.

Ἥρη, ης, ἡ, Juno; Ζυγίη (pronuba), quam in hymenæis invocabant, 275.

Ἡριγένεια, ης, ἡ, (mane nata), Aurora, 332.

Ἡρώ, οὗς, ἡ, 4, 7; Cupidinis telo percussa, 17 sqq.; Sestias, 20 sq., 24; 29; Veneris sacerdos, in turri maritima habitans, pulcritudine insignis et castitate, 30 sqq.; ejus venustas fusius describitur 55 sqq., 60, 64; omnium juvenum admirationem movet ac libidinem, 69 sqq., 79, 81, Leandri amorem, 89; Leandrum in templi penetralia secuta, 120, amanti minatur, 122 sqq., mox amorem silentio primum, 158 sqq., 167, tum diserte profitetur, simul exponens de parentibus, de timore, ne amoris mysterium aperiatur, de nomine suo (186) ac domicilio, turri maritima, 174-195; 220; ex pacto cum Leandro inito sub noctem lychnum de alta turri protendit, 239, 256; quemodo exceperit sponsum, 260-271; cum ipso concubuit, 272 sqq., clam parentibus, 286; 304; per noctem hiemalem sponso frustra expectato, ejus cadavere in scopulis ad turris radices mane conspecto, de turri se præcipitat, 331-333-341.

Ἡώς, οὗς, ἡ, Aurora, 3, 281; Dies, 110, 192, 287.

I.

Ἰαρδάνιος, adj. Ἰαρδανίη νόμῃ, Iardania puella, Iardani filia, Omphale, ad quam Mercurius Herculem duxit, 151.

K.

Κρονίων, ωνος, ὁ, Saturni filius, Juppiter, 137.

Κυβέρις, ης, ἡ, Venus, 38, 43, 83, 146, 273, 289; vid. Ἀφροδίτη.

Κύθηρα, τὰ, Cythera insula, unde multi homines Sestum confluerunt festum Veneris celebraturi, 47.

Κυπρίδιος, adj., Venereus; Κυπριδίη ἑορτή, festum Veneris, Sesti celebratum, 42; Κυπριδιοὶ ἄραιοι, consuetudo Veneræ, 132.

Κύπρις, ιδος, ἡ, Venus, 31, 33, 66, 68, 77, 126, 135, 141, 144, 152, 157, 249; vid. Ἀφροδίτη.

Κύπρος, ἡ, Cyprus insula, cujus incolæ Sestum se contulerunt frequentes festum Veneris celebraturi, 46.

Λ.

Λακεδαίμων, ονος, ἡ, Lacedæmon s. Sparta urbs, 74; vid. Σπάρτη.

Λεάνδρος et Λείανδρος, ὁ, Leander, 5, 15; Abydenus, 20 sq., 28; Cupidinis sagitta ictus, 17 sqq.; 25, 27; Herus amore ardet, 86 sqq.; 103, 106; prima nocte virginem amatam in templum trahit, 109-122; puellæ minis minime perterritus, 129, amorem ab ipsa flagitat, 135-157; 168, 170, 172, 196, 201; virgini facile victæ se per noctes Hellespontum tranaturum promittit, lychnumque in alta turri accendi jubet indicem viæ, 203-220; quomodo per mare naverit ex pacto, 233-240-259; quomodo exceptus fuerit a sponsa, 260 sqq., no-

ctesque cum ipsa transegerit, 272 sqq.; ante lucem Abydum revertitur nando, 283 sqq.; hieme tempestatibus non perterritus, 301; 305; tandem per noctem procellosam viribus deficientibus, diis frustra invocatis, lychno extincto, mortuus in scopulos undis jactus prope turrim Herus, 309-312-319-330.

Αείανδρος, δ, 28, 86, 109, 170, 172, 196, 220, 259, 311; vid. Αείανδρος.

Αίθνος, δ, Syriae mons, cujus accolæ Sestum se contulerunt Veneris festo interfuturi, 48.

M.

Μειλινίων, ωνος, δ, Milanio, Atalantæ maritus primum repudiat, deinde magnopere amatus, 154.

Μοῖραι, αἶ, Parcae, 307, 322.

N.

Νότος, δ, Notus ventus, 316.

Νύξ, κτος, ἡ, Nox dea, 232, 281.

O.

Ὀλυμπος, δ, Olympus, deorum sedes, 80.

Ὀπίχλη, ἡ, Caligo, Nox, 280.

Π.

Ποσειδάων, ωνος, δ, Neptunus; ad quem Leander tranans Hellespontum tempestatibus agitatam preces mittit, 320.

Σ.

Σηστιάς, ἄδος, ἡ, adj. fem., Sestias, Sesta, Ἡρώ, 24; πόλις, i. e. Sestus, 189.

Σηστός, ἡ, urbs Thracia, Hellesponto adjacens e regione Abydi, 4, 16; Herus patria 21; ubi dies festi Veneris et Adonidis agebantur, 43; huc Leander appellebat tranato Hellesponto, 258.

Σίγη, ἡ, Silentium, quasi numen est 280.

Σπάρτη, ἡ, Sparta, urbs Laconicæ, puellis pulcerrimis clara, 74.

Φ.

Φρυγίη, ἡ, Phrygiæ incolæ frequentes Sestum profecti sunt ad celebrandum Veneris festum, 50.

Χ.

Χάριτες, αἶ, Gratiae, 63, 64, 65, 77.

Ω.

Ὠρίων, ωνος, δ, Orion stella, 214.